

โครงการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา
ของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร



งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปีงบประมาณ 2552

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

โครงการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา
ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร



นภารัตน์ อภาผล

ฉันทนา ปาปัดถา

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปีงบประมาณ 2552

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : โครงการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา
ของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัย : นภรัตน์ อาภาผล
ฉันทนา ปาปัดถา

พ.ศ. : 2551

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 300 คน โดยจำแนกเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 83 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 57 คน และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. การจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.110$, $SD=0.642$)
2. ความต้องการในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปได้ดังนี้
 - 1) ด้านผู้สอน พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน
 - 2) ด้านเนื้อหา พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการเรียนรู้เนื้อหาที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้ในชีวิตจริง
 - 3) ด้านวิธีสอน พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการการจัดการเรียนการสอนโดย เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน ใช้สื่อประกอบการสอน หรือมีการแนะนำหนังสือ พาไปดูงานจริง เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

4) ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล

5) ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษาที่เหมาะสม มีการฝึกงานที่เหมาะสม มีการจัดลำดับก่อนหลังของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาเป็นอย่างดี

6) ด้านอาคารสถานที่ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้มีโรงอาหารที่รองรับจำนวนนักศึกษาได้เพียงพอและสะอาด มีห้องคอมพิวเตอร์และคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอและเหมาะสม มีห้องน้ำเพียงพอและสะอาด มีห้องปฏิบัติการเพียงพอและเหมาะสม มีที่นั่งเล่นพักผ่อนเพียงพอและไม่ร้อนแดด

7) ด้านสื่อดิจิทัลอุปกรณ์และบริการ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้มีอุปกรณ์ที่เพียงพอ

3. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปได้ดังนี้

1) เพศต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2) ชั้นปีต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า แตกต่างกัน 4 คู่ ได้แก่ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3, นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4, นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3

3) อายุต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า แตกต่างกัน 1 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี กับ นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 21-23 ปี

4) สาขาวิชาต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปีงบประมาณ 2552 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อดำเนินการโครงการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการดำเนินการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้มีบุคคลต่างๆ ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชลี อุปภัย รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผศ.ดร.อัมรา อมรแก้ว ที่ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่สนับสนุนในการดำเนินการวิจัย ขอขอบคุณคณาจารย์ และบุคลากรของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คณะผู้วิจัย



สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญตาราง	(ง)
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	8
ปัญหาการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	16
ความต้องการในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	26
ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการศึกษา	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
ขั้นตอนและวิธีการในการศึกษา	42
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	42
เกณฑ์การแปลผล	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
สรุปผล	64
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	73
แบบสอบถาม	



บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน สภาพสังคมที่ขัดแย้ง คุณธรรม จริยธรรมที่เสื่อมถอย ล้วนนำมาซึ่งปัญหาในสังคม ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ จุดหนึ่งต่างมองว่าสภาพปัญหาเหล่านี้ ล้วนเกิดจากประชากรที่ไม่มีคุณภาพที่ดีพอ การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในการพัฒนาคุณภาพของประชากรให้สูงขึ้น และในปัจจุบันประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วน ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยจะต้องปรับตัวในอนาคต และเพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนาในระยะยาว การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาไว้ส่วนหนึ่งว่า เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุลระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (คณะกรรมการการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549) และจากความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 1 มาตรา 6 ว่าด้วยการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545) และเพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรมีการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาหรือสถาบันศึกษานั้น ๆ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้านโดยเฉพาะการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มุ่งเน้นการพัฒนาบัณฑิตให้มีความเจริญงอกงามทางสติปัญญา และความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรคในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อพัฒนาประเทศ และมุ่งพัฒนาคน

ให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ และความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543)

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงมีภารกิจโดยตรงในการผลิตกำลังคนระดับสูงพร้อมด้วยคุณสมบัติดังกล่าวที่จะเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพดังที่ได้กล่าวข้างต้นนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการเช่น ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาวิชาในหลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอน (พิทยา สายหู. 2517) โดยที่องค์ประกอบที่สำคัญที่สุด คือ อาจารย์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอน ทั้งนี้เพราะอาจารย์เป็นตัวจักรสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานผลิตบัณฑิตได้คุณภาพตามที่ต้องการ นอกจากนั้นแล้วตัวผู้เรียนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพด้วย (สุกัญญา ศิริตันติกกร. 2523) ผู้เรียนในสมัยปัจจุบัน จะต้องมีความสามารถด้านองค์ความรู้ ความเป็นเลิศด้านวิชาการ มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ มีวินัย คุณธรรมและจริยธรรม มีความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และสามารถปรับตนเองให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (จรูญ เก้วพฤกษ์. 2543) ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษามีหลายประการ แต่จากการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจในองค์ประกอบต่างๆ เช่น ตัวอาจารย์ผู้สอน สาขาวิชาที่เรียน และความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุด ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาควรจัดสภาพการเรียนการสอนที่สนองความต้องการของนักศึกษา อันจะนำมาซึ่งความพึงพอใจ ซึ่งเป็นสภาวะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ (สมบุญ วรรณภาพ และชัยโรจน์ ชัยอินดำ. 2518) และนายอำรุง จันทวานิช เลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ได้เปิดเผยจากรายงานผลการวิจัยปี 2549-2550 ว่า ระดับอุดมศึกษามีสัดส่วนผู้ได้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มขึ้น และเป็นกลุ่มที่ว่างงานเพิ่มขึ้นด้วย โดยในเดือนกุมภาพันธ์ 2550 มีผู้สำเร็จการศึกษาที่ว่างงานราว 1 แสนคน หรือคิดเป็น 18.5% ของผู้ว่างงานทั้งหมดราว 5 แสนคน แต่แรงงานด้านอาชีวศึกษาระดับกลางและระดับสูง ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ยังขาดแคลน และกล่าวต่อว่า ด้านประสิทธิภาพและความเสมอภาคในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษาพบว่า ยังไม่สามารถจัดการศึกษาระดับพื้นฐานให้ประชาชนเรียนได้อย่างถ้วนหน้า ผลสัมฤทธิ์การศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมได้คะแนนต่ำกว่าประเทศอื่นๆ ทั้งนี้ เป็นเพราะปัญหาจากหลายปัจจัย แต่ที่สำคัญคือปัญหาขาดแคลนครูทั้งปริมาณและคุณภาพ นอกจากนี้ ยังพบปัญหาลักษณะคอขวดในการปฏิรูปการศึกษาที่สำคัญ คือไม่ได้มีแรงผลักดันจากภาคประชาชนและภาคการเมืองอย่างจริงจัง แต่เป็นเพียงการเสนอการปฏิรูปการศึกษาจากผู้บริหารในกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) และนักวิชาการ ทำให้เป็นเพียงการปฏิรูปรูปแบบ แต่ขาดภาวะผู้นำที่ตระหนักถึงปัญหาการปฏิรูป

การศึกษาอย่างเป็นองค์รวม ระบบการคัดเลือก การบริหาร การให้ความสำคัญความชอบยังอยู่ภายใต้ระบบราชการแบบรวมศูนย์ ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณในแง่การผลิตผู้สำเร็จการศึกษาและในแง่คุณภาพยังต่ำกว่าหลายประเทศ รวมทั้งระบบประเมินผลและการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ยังเป็นการสอบแบบปรนัยที่วัดความจำ ขัดแย้งกับการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นการคิดวิเคราะห์

จากการประเมินผลการศึกษาของไทย โดยหน่วยงานภายในประเทศไทยและต่างประเทศชี้ชัดว่าคุณภาพการศึกษาไทยมีปัญหา ผลการประเมินในโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Programme for International Student Assessment: PISA) ปี 2549 โดยองค์การ OECD จากการสำรวจพบว่า มีนักเรียนไทยถึงร้อยละ 47 รู้วิทยาศาสตร์ต่ำกว่าระดับพื้นฐาน ผลการประเมินขององค์การยูเนสโก (UNESCO) พบว่า ประเทศไทยควรปรับปรุงคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา และผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ปี 2548 พบว่า ระดับปฐมวัย เด็กปฐมวัยมากถึง 1 ใน 6 (กว่า 4 แสนคน) ได้รับความศึกษาไม่ทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกวิชา และขาดทักษะการคิด ระดับอาชีวศึกษา ไม่สามารถจัดการศึกษาเพื่อสนองต่อตลาดแรงงาน ระดับอุดมศึกษา ขาดศักยภาพในการพัฒนางานวิชาการ การควบคุมคุณภาพการศึกษาไม่ดีพอ มีการเปิดหลักสูตรที่ไม่ได้คุณภาพ หากปล่อยให้การศึกษาไร้คุณภาพเช่นนี้ต่อไป ทรัพยากรบุคคลของประเทศจะด้อยคุณภาพลงเรื่อย ๆ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2551: Online) ดังนั้นสถานศึกษาต่าง ๆ ควรมีการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการด้านการจัดการศึกษาของผู้เรียน และควรสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตได้ตรงตามความต้องการ และมีประสิทธิภาพพร้อมปฏิบัติงานได้จริง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม โดยจัดการเรียนการสอนและพันธกิจอื่น ๆ ตามปรัชญาที่กำหนดไว้ว่า “เทคโนโลยีสร้างคุณค่า การศึกษาสรางคน สู่สากลด้วยปัญญา” อีกทั้งยังได้กำหนดปณิธานในการจัดการศึกษาไว้ว่า “มุ่งมั่นเป็นผู้นำการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ พัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ คู่คุณธรรมสู่มาตรฐานสากล” และวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร “เป็นผู้นำการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับสากล บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” ตามพันธกิจ 4 ด้าน คือ 1) จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่งานอาชีพ 2) สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บน

พื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งการผลิตและบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศไทย 3) ให้บริการงานวิชาการและการศึกษาที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการมีอาชีพอิสระและพัฒนาอาชีพสู่การแข่งขัน และ 4) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยการกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ว่า “มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการประกอบอาชีพ ใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีทักษะในการสื่อสาร มีวุฒิภาวะทางสังคม และมีทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” (สำนักประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 2551)

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ดำเนินการภายใต้การกำกับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีหน้าที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาและพัฒนาศักยภาพกำลังคนให้สอดคล้องและตอบสนองนโยบายการปฏิรูปการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังสร้างงานวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนบริการวิชาการตามความต้องการของชุมชนประเทศและสังคม ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมุ่งผลิตบัณฑิตนักสื่อสารมวลชนที่เชี่ยวชาญเทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกต่อสังคม” เพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งรวมบัณฑิตและงานบริหารจัดการวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชนให้ครบวงจร เป็นที่ยอมรับและตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศไทย และเนื่องจากคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน เพิ่งดำเนินการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของคณะได้เพียง 2 ปี และยังไม่มีการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาด้านการจัดการศึกษา ดังนั้นเพื่อให้การจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนประสบความสำเร็จและสามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด นั้นจึงสมควรที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาด้านการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อนำไปเป็นแนวทางการแก้ปัญหาและปรับปรุงการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้มากที่สุด อีกทั้งยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนให้สามารถก้าวสู่การเป็นผู้นำการจัดการศึกษาด้านสื่อสารมวลชนอีกด้วย

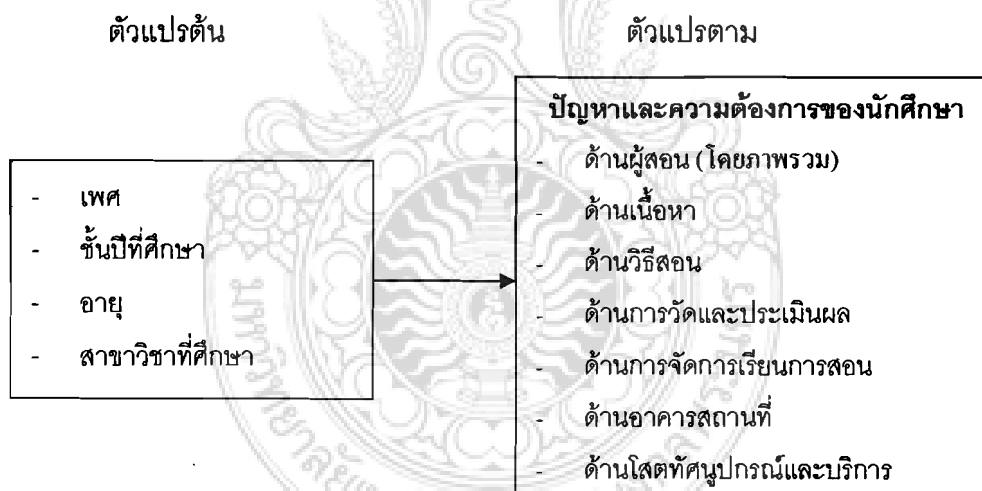
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.3 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษาจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ของครอบครัว และสถานภาพของผู้ปกครอง

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วยด้านผู้สอน (โดยภาพรวม) ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ จำแนกตาม เพศ อายุ ชั้นปี และสาขาวิชาที่ศึกษา



4. สมมติฐานการวิจัย

- 4.1 นักศึกษามีเพศต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน
- 4.2 นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน
- 4.3 นักศึกษามีอายุต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน
- 4.4 นักศึกษาเรียนสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2) ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี จำนวน 506 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี จำนวน 300 คน โดยจำแนกเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 83 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 57 คน และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน

5.3 ขอบเขตของตัวแปร

1) ตัวแปรต้น เพศ ชั้นปี อายุ สาขาวิชาที่ศึกษา

2) ตัวแปรตาม ปัญหาและความต้องการต่อการจัดการศึกษา

6. นิยามศัพท์

6.1 ปัญหา หมายถึง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาด้านการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน (โดยภาพรวม) ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอน การวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

6.2 ความต้องการ หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการให้คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน (โดยภาพรวม) ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอน การวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

6.3 การจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

6.4 นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษา รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ในการพัฒนาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

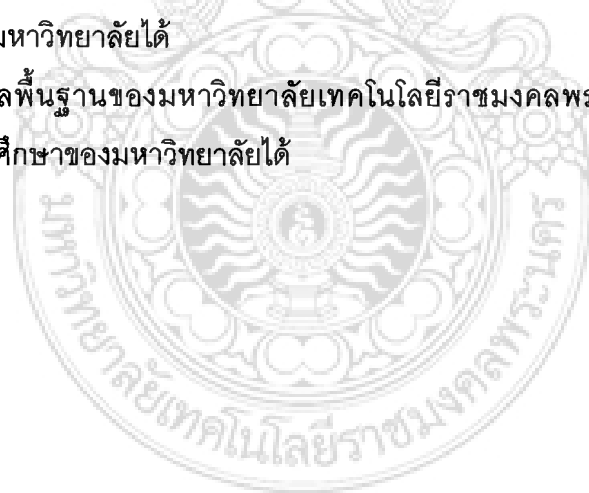
7.2 เป็นแนวทางการแก้ปัญหาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด

7.3 เป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักศึกษาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

7.4 นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนให้สามารถก้าวสู่การเป็นผู้นำการจัดการศึกษาด้านสื่อสารมวลชน

7.5 เป็นข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารของมหาวิทยาลัยได้

7.6 เป็นข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการกำหนดนโยบายด้านการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยได้



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการศึกษาเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
2. ปัญหาการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
3. ความต้องการในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษา

1. การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

1.1 ความหมายของ "อุดมศึกษา" คือ การศึกษาระดับที่สาม (Tertiary Education) ซึ่งเป็นการศึกษาหลังจากมัธยมศึกษา (Postsecondary Education) โดยแบ่งได้ 3 ระดับย่อย ได้แก่

- 1) ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา ใช้เวลาประมาณ 2 – 3 ปี หลังจากมัธยมศึกษา
- 2) ระดับปริญญาตรี ใช้เวลาประมาณ 4-5 ปี หลังจากมัธยมศึกษาอันเป็นการศึกษาทั่วไปของนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน
- 3) ระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเรียกว่า บัณฑิตศึกษา แบ่งเป็นระดับปริญญาโท ใช้เวลาศึกษาประมาณ 2-3 ปี หลังจากปริญญาตรี และระดับปริญญาเอก ใช้เวลาศึกษาประมาณ 3-5 ปี หลังจากปริญญาโท นอกจากนี้ ยังมีประกาศนียบัตรชั้นสูงหลังปริญญาตรีที่ศึกษาเพียง 1 ปี ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของวิชาชีพต่างๆ เช่น ประกาศนียบัตรของสำนักอบรมแห่งเนติบัณฑิตยสภา (นบ.ท.) ที่นำไปสู่การประกอบวิชาชีพกฎหมายชั้นสูง (ได้แก่ พนักงานอัยการและผู้พิพากษา) ประกาศนียบัตรทางการบัญชี ประกาศนียบัตรด้านการบริหารธุรกิจ ฯลฯ เป็นต้น อนึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 16 วรรคสาม แบ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไว้ 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรีนับว่าเป็นการแบ่งที่แตกต่างจากวงการอุดมศึกษาไทยในอดีต กรณีการแบ่งตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา โดยพิจารณาตามลักษณะของประเภทสถาบันที่มีอยู่ในประเทศไทย สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

3.1) ประเภทมหาวิทยาลัยที่รวมถึงสถาบันต่างๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นต้น

3.2) ประเภทวิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยเอกชน วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นต้น

3.3) ประเภทการศึกษาเฉพาะกิจ ได้แก่ การอุดมศึกษาที่สนองความต้องการของหน่วยงานโดยเฉพาะ เช่น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย เป็นต้น

จากหลักการอุดมศึกษาที่เป็นสากล และในพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชน กำหนดภารกิจหลักของอุดมศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

1) การสอนและการผลิตบัณฑิต นับเป็นภารกิจที่สำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ต่างเน้นเป็นหลักของการดำเนินการบริหาร เพราะนิสิต นักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาก็มุ่งหวังให้สำเร็จเป็นบัณฑิตเป็นลำดับแรก

2) การวิจัย เป็นภารกิจส่งเสริมการพัฒนาวิชาการ และพัฒนาคุณภาพของการบริหารสถาบัน แม้ในอดีตมีไม่มากนัก แต่ปัจจุบันและอนาคตจะมีบทบาทมากต่อคุณภาพและความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

3) การบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นภารกิจที่แสดงออกในรูปกิจกรรม ด้านสังคม ทั้งกิจกรรมของสถาบัน และกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นภารกิจที่จะสร้าง

4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นสถาบันของปัญญาชนและผู้นำทางความคิด ดังนั้นการกำหนดภารกิจนี้ไว้ เพื่อต้องการให้สถาบัน นิสิต นักศึกษาร่วมกันอนุรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้คงเป็นเอกลักษณ์ต่อไปในอนาคต แต่ภารกิจนี้ ได้รับความสนใจน้อย เพราะไม่ได้เน้นวิชาชีพชั้นสูงให้กับบัณฑิตโดยตรง

จากภารกิจของอุดมศึกษาทั้ง 4 ประการทำให้สามารถจำแนกระดับของการศึกษาไทยชัดเจน กล่าวคือ ระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับเน้นเกี่ยวกับการวางพื้นฐาน เพื่อเป็นพลเมืองที่ดี อ่านออกเขียนได้ ระดับมัธยมศึกษาให้ความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อเลือกหาแนวทางให้กับตนเองว่า จะศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพใด ส่วนระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาชั้นสูงเฉพาะด้าน เพื่อประกอบวิชาชีพ โดยมีภารกิจด้านการวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่ทำให้อุดมศึกษาแตกต่างจากประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

1.2 ภารกิจสถาบันอุดมศึกษาไทยตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาของประเทศไทย โดยมีเนื้อหารวม 78 มาตรา แบ่งเป็น 9 หมวด และ 1 บทเฉพาะกาล โดยได้กำหนดภารกิจต่างๆ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับอุดมศึกษาซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อใช้ในการวิจัย ดังนี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

หมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 8 การจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้

1. เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขึ้นพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา การแบ่งระดับหรือเทียบระดับการศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 19 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบันวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

4. ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษาเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

5. ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา

มาตรา 43 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

มาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา 18 (2) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครองผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการประธานกรรมการ และกรรมการ วาระดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชน จัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบาย และมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษาให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญา ดำเนินการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อน หรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษารวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใด ไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

หมวด 7 ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครูคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดย

การกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่องของรัฐพึงจัดสรรงบประมาณและบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา 57 ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณการเงินและทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่นและต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษา ดังนี้

1. ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากร เพื่อการศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษี เพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
2. ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น ทั้งนี้ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 59 ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครองดูแลบำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา

มาตรา 61 ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัวองค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

มาตรา 62 ให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวการจัดการศึกษา และคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอกหลักเกณฑ์ และวิธีการในการตรวจสอบ ติดตามและการประเมิน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อให้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียนตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิต และมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากร ทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิตรวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย จากแนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราต่างๆ ช่างต้นแสดงให้เห็นถึง ความสำคัญของการจัดการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ให้มีศักยภาพ เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของประชาชนในสังคมให้มากที่สุด โดยมุ่งเน้นให้ประชากรทุกระดับมีโอกาสได้รับการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งเป็นรูปแบบการศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย โดยที่รูปแบบการศึกษาดังกล่าวจะต้องได้มาตรฐาน มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้รัฐจะต้องสนับสนุน และผลักดันให้มีการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ อีกทั้งยังต้องมี

การระดมทรัพยากรและลงทุนด้านงบประมาณ จากทั้งรัฐ เอกชน และชุมชน โดยให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้วย

1.3 ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 2551)

1) การจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดยแบ่งเวลาศึกษาในปีการศึกษาหนึ่งๆ ออกเป็น 2 ภาคการศึกษา ซึ่งเป็นภาคการศึกษาบังคับคือ

1.1) ภาคการศึกษาที่ 1 ตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนมิถุนายน เป็นต้นไป รวม 16 สัปดาห์ รวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย

1.2) ภาคการศึกษาที่ 2 ตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนพฤศจิกายน เป็นต้นไป รวม 16 สัปดาห์ รวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย และมหาวิทยาลัยอาจเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน ซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ ใช้เวลาศึกษา 8 สัปดาห์ รวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย โดยให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชา ให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

2) การคิดหน่วยกิต

2.1) รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหาที่เทียบเท่า 1 คาบ (60 นาที) ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.2) รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.3) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึก ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.4) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3) ระยะเวลาการศึกษา

3.1) หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา (ภาคสมทบ)

3.2) หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต ใช้เวลาเรียนไม่เกิน 10 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา (ภาคสมทบ)

3.3) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิตใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 4 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 6 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

4) การลงทะเบียน

4.1) นักศึกษาภาคปกติ (เรียนเต็มเวลา) นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต สำหรับภาคการศึกษาฤดูร้อน นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต การลงทะเบียนเรียนเกินกว่าที่กำหนดไว้ จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากคณบดี แต่ต้องไม่เกิน 25 หน่วยกิต ในภาคการศึกษาใดภาคการศึกษาหนึ่งเพียงภาคการศึกษาเดียว

การกำหนดจำนวนหน่วยกิตชั้นสูงในการลงทะเบียนเรียนดังกล่าวข้างต้น ไม่รวมถึงรายวิชาเสริมหลักสูตรซึ่งไม่นับหน่วยกิต น.น. (AU)

4.2) การลงทะเบียนเรียนต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในภาคการศึกษาปกติ (9 หน่วยกิต) จะกระทำเฉพาะกรณีเจ็บป่วย หรือมีเหตุอื่นๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาและได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย เว้นแต่เป็นภาคการศึกษาที่มีผลการฝึกงานหรือฝึกภาคสนามหรือภาคการศึกษาสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษา

ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของคณะและมหาวิทยาลัย อีกทั้งการจัดการศึกษายังเป็นพันธกิจหลัก ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ และพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการศึกษาต่อไป

2. ปัญหาการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2.1 ความหมายของปัญหา

นิตยา สอาดล้วน (2543) กล่าวว่า ปัญหา หมายถึง ข้อขัดข้องที่ทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) กล่าวว่า ปัญหา หมายถึง ข้อสงสัย ข้อขัดข้อง ข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไข

นรา บุรณรัช (2540) กล่าวว่า ปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของนิสิตผู้ฝึกสอน

กล่าวโดยสรุป ปัญหา หมายถึง ข้อขัดข้องต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ราบรื่น เป็นข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไข

2.2 ปัญหาการจัดการศึกษา

1) สภาพการศึกษาทั่วไปของไทย

ถ้าย้อนไปมองสภาพการศึกษาก่อนมีระบบโรงเรียนจะเห็นว่า มีสภาพที่แตกต่างจากการศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นอย่างมาก การศึกษาก่อนมีระบบโรงเรียนเป็นการอบรมสั่งสอนลูกหลานหรือผู้ใกล้ชิด เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อยๆ โดยสอนกันภายในครอบครัว ตามวัด หรือสำนักฝึกฝนอาชีพ

เรื่องที่สอนส่วนมากเน้นในด้านอาชีพ พ่อแม่มีอาชีพอย่างไร ก็มักจะสอนลูกหลานให้มีทักษะในด้านนั้นเพื่อให้สามารถนำเอาความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากด้านอาชีพแล้วยังมีการอบรมด้านคุณธรรมควบคู่ไปด้วย ลูกผู้ชายเมื่ออายุครบ 20 ปี บริบูรณ์ ก็จะทำให้เข้าวัดบวชเรียนประมาณ 3-4 เดือน ด้านสุนทรียภาพ เช่น การขับร้องดนตรี ก็มีการสอนกัน รวมทั้งความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกันตัวด้วย จึงกล่าวได้ว่าทุกสิ่งที่สอนกันในสมัยนั้นมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตทั้งสิ้น เป็นการศึกษาเพื่อชีวิตอันแท้จริง

แนวการสอนในสมัยนั้น ก็ใช้วิธีการแบบธรรมชาติคือ การสังเกต เลียนแบบ และลงมือปฏิบัติจริงๆ โดยเริ่มจากการเป็นลูกมือ ผู้ช่วย และทดลองทำจริง ช่วงเวลาสอนก็ไม่ได้กำหนดแน่นอน ฝึกไปจนกว่าจะทำได้ อุปกรณ์การสอนก็ใช้ของจริงเป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนมีความสนใจ เอาใจใส่ เพราะมองเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน การเรียนก็ไม่น่าเบื่อเพราะผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกระทำตลอดเวลา ผู้สอนและผู้เรียนมีความใกล้ชิดกัน รู้นิสัยใจคอกัน การอบรมสั่งสอนจึงไม่ค่อยมีปัญหา

ต่อมาเมื่อประเทศเริ่มมีระบบโรงเรียนในสมัยรัชกาลที่ 5 เพื่อเตรียมคนเข้ารับราชการ ประชาชนส่วนหนึ่งได้ถือเอาการศึกษาเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะยกฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของตนเองและลูกหลานให้สูงขึ้น และถึงแม้ตนเองจะพลาดโอกาสมิได้ศึกษาเล่าเรียน พ่อแม่ก็ยังมุ่งมั่นที่จะส่งบุตรธิดาให้ได้รับการศึกษาให้สูงกว่าตน

เมื่อมีระบบโรงเรียน หลักสูตรจึงถูกกำหนดขึ้น มีเนื้อหาสาระที่จะต้องศึกษามากขึ้น และนักการศึกษารุ่นแรกๆ ได้นำเอาแนวการจัดหลักสูตรแบบตะวันตก เช่น ฝรั่งเศส อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา มาเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร จึงทำให้เนื้อหาของหลักสูตรบางส่วนไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แทนที่จะเน้นในเรื่องอาชีพ กลับไปเรียนเรื่องอื่นที่ไม่ประโยชน์ทำให้เสียเวลา

แนวการสอนก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แทนที่จะสอนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 2-3 คน ก็กลายเป็นกลุ่มใหญ่ประมาณ 30-50 คน โดยมีครูยืนพูดหน้าชั้นนักเรียน

เป็นผู้ฟังและจดตามคำสอนของครู ครูเป็นบุคคลสำคัญ นักเรียนจะต้องเชื่อฟังและยกย่องครู เน้นครูเป็นศูนย์กลาง จะพูดอะไรก็ได้ การเรียนเน้นการท่องจำ ภาคปฏิบัติมีน้อย แนวการสอนทำนองนี้ได้สืบทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานาน ซึ่งนักการศึกษาในปัจจุบันเห็นว่าไม่ถูกต้องและหันมาเน้นแนวใหม่คือ ให้ผู้เรียนได้ลงมือประกอบกิจกรรม ลงมือกระทำด้วยตนเองให้รู้ผลการกระทำทันทีเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ โดยจัดให้เรียนจากง่ายไปยากทีละน้อยตามลำดับขั้น

เมื่อมีระบบโรงเรียน การศึกษาจึงจำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียน ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีศูนย์กลางอยู่ในกรุงและในเมือง ทำให้ผู้ที่อยู่ตามชนบทห่างไกลไม่มีโอกาสได้ศึกษา จึงเกิดปัญหาการขาดความเสมอภาคทางการศึกษาขึ้น

2) ปัญหาการศึกษาทั่วไป

การศึกษาสภาพปัญหาทางการศึกษาในปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เราทราบข้อบกพร่อง เพื่อหาแนวทางแก้ไขให้ดีขึ้น การศึกษาทุกระบบมีปัญหาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม เป็นปัญหาที่มีขอบข่ายกว้างขวาง แต่สรุปได้เป็น 3 หมวด คือ

2.1) ปัญหาด้านบริหาร ได้แก่ ผู้บริหารขาดประสิทธิภาพ ขาดการวางแผน เตรียมการ ขาดงบประมาณ ขาดอาคาร วัสดุ ครุภัณฑ์ที่จำเป็น ขาดแหล่งความรู้ เช่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ และเครื่องมือทางเทคโนโลยีบางอย่าง ขาดแคลนเจ้าหน้าที่คณาจารย์โรงเรียน เป็นต้น จึงเกิดปัญหานักเรียนไม่มีที่เรียน นักเรียนล้นชั้น ขาดเครื่องอำนวยความสะดวก บุคคลบางกลุ่มไม่ได้รับความเสมอภาคทางการศึกษา

2.2) ปัญหาด้านวิชาการ ได้แก่ ปัญหาที่เกี่ยวกับนักพัฒนาหลักสูตรศึกษานิเทศก์ และครูอาจารย์ ยังมีจำนวนและคุณภาพไม่ดีพอ โดยเฉพาะครูยังมีวุฒิต่ำ ขาดประสบการณ์ มีจำนวนไม่สมดุลกับนักเรียน โรงเรียนในถิ่นทุรกันดารมีครูไม่ครบชั้น ครูโยกย้ายบ่อย หรือถูกเรียกไปทำงานด้านอื่น ซึ่งมีผลต่อหลักสูตร แนวการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อันจะทำให้ผลิตผลทางการศึกษามีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร

2.3) ปัญหาด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งที่จะต้องทำตามหลักสูตร แม้หลักสูตรจะเขียนไว้อย่างดี และมีคู่มือแนะนำการใช้แนวการสอนและการจัดกิจกรรมไว้สำหรับครูแต่ขาดความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ แนวการสอนจึงเป็นไปในรูปแบบเดิมคือ ครูยืนบรรยายหน้าชั้น ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการใช้ความคิดพิจารณาวิเคราะห์ด้วยเหตุด้วยผล ครูบอกอย่างไรก็จดจำไปโดยไม่กังขา ขาดโอกาสในการกระทำกิจกรรม เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่จำเป็นจะต้องเผชิญในสภาพชีวิตจริง ในสภาพปัจจุบันครูซึ่งเป็น

นักวิชาการและมีความรับผิดชอบ จะต้องค้นคว้าแสวงหาสื่อการเรียนการสอนด้วยตนเองคือ ต้องแบกภาระด้านเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ปัญหาดังกล่าวแล้วยังพบว่า ครูส่วนมากใช้สื่อการสอนไม่เป็น ไม่รู้ว่าจะให้อย่างไร เมื่อไรอย่างไร สิ่งเหล่านี้มีผลต่อคุณภาพทางการศึกษาทั้งสิ้น

3) ปัญหาผลิตผลทางการศึกษา

ผลิตผลทางการศึกษามีความหมายครอบคลุมถึง คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่างๆ ซึ่งตามวัตถุประสงค์หลักของการศึกษานั้นต้องการจะพัฒนาบุคคลให้เจริญงอกงามทั้งในด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้ อย่างเหมาะสมและเป็นสุขแก่ตนเองและสังคม

ความเจริญของประเทศชาติย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชน ดังพระบรมราชาโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่พระราชทานแก่นิสิตนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษาในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2510 มีความตอนหนึ่งว่า “ขอให้ท่านตระหนักว่า ความเจริญหรือความเสื่อมของชาตินั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชน ผลการอบรมของท่านถือได้ว่า เป็นเครื่องกำหนดอนาคตของบ้านเมืองโดยแท้ เมื่อท่านได้เลือกหน้าที่ของท่านเช่นนี้แล้ว ท่านต้องพยายามทั้งกายและด้วยใจโดยเต็มกำลัง เพื่อให้สำเร็จผลสมบูรณ์ ให้สมกับมีหน้าที่อันสำคัญนี้”

ทุกชาติทุกภาษามีความต้องการที่จะต้องการที่จะจัดระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด แต่เนื่องจากการจัดการศึกษานั้นเป็นการกระทำกับบุคคลซึ่งมีความรู้สึก มีความคิด มีความต้องการ มีอารมณ์ ประกอบทั้งอุปสรรคต่างๆ จึงทำให้เกิดปัญหามากมายในระบบการศึกษา ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตผลทางการศึกษาทั้งสิ้น

ดังนั้นปัญหาผลิตผลทางการศึกษาที่ควรเอาใจใส่เพื่อหาทางปรับปรุงให้ดีขึ้น ปัญหาการด้อยคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากการศึกษาระบบต่างๆ ซึ่งพอสรุปได้เป็น 3 ประการ คือ 1) คนไทยจำนวนมากขาดความเชื่อมั่นและนับถือตนเองเท่าที่ควร 2) คนไทยส่วนมากไม่เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมแบบไทย 3) คนไทยบางส่วนขาดลักษณะที่พึงประสงค์ตามลักษณะสังคมไทย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

3.1) การขาดความเชื่อมั่นและนับถือตนเอง มีผลมาจากระบบการสอนในห้องเรียน จุดใหญ่มาจากตัวครูซึ่งเป็นผู้ปลูกฝังให้เกิดขึ้น ซึ่งครูส่วนมากมักจะดำเนินการสอนแบบถือตัวครูเป็นศูนย์กลาง มักจะทำอะไรตามความรู้สึกของตนเอง และส่วนมากจะให้ความสนใจเด็กที่เก่งกว่าเพียง 4-5 คน จากนักเรียนทั้งหมดในชั้น นักเรียนที่มีสติปัญญาปานกลาง และค่อนข้างต่ำครูมักไม่ค่อยเอาใจใส่เวลาสอนมักจะถามเฉพาะคนที่เก่ง ส่วนนักเรียนที่เหลือมีโอกาสที่จะตอบ

คำถามน้อยมาก และถ้าตอบผิดครูอาจลงโทษ หรือถูกตำหนิ หรือถูกมองด้วยสายตาที่ไม่ค่อยพอใจ จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าที่จะแสดงออกเพราะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ถึงแม้จะมีความคิดเห็นในบางเรื่องก็มักจะวางตัวเฉยเนื่องจากเกิดความรู้สึกว่า ถ้าผิดพลาดครูอาจตำหนิได้ นี่จึงเฉยไว้ดีกว่า

นอกจากนี้ ค่านิยมบางประการก็มีส่วนที่จะทำให้เด็กที่เรียนไม่เก่งเกิดปมด้อย เช่น ผู้ใหญ่มักพูดว่า “โตขึ้นขอให้ใหญ่เป็นโต หรือ โตขึ้นขอให้เป็นคนนายคน” ค่านิยมเหล่านี้จะถูกจารึกอยู่ในความทรงจำของนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือไม่มีโอกาสได้เรียนต่อ เขาจะรู้สึกว่าในชีวิตนี้เขาคงหมดโอกาสได้เป็นคนนายคน และเมื่อเขาโตขึ้นต้องมีอาชีพใช้แรงงาน เขาจะรู้สึกว่าตนเองต่ำต้อยกว่าผู้ที่อาชีพใช้สมอง ความรู้สึกทำนองนี้ยังมีปรากฏอยู่ในสังคมไทยทั้งในกรุงและในหัวเมือง

การที่เกิดความรู้สึกในลักษณะนี้ น่าจะเป็นผลมาจากระบบการสอน อาจเปรียบเทียบได้จากลักษณะของภารโรงไทย กับภารโรงฝรั่ง เวลาพูดคุยกับครูใหญ่จะแสดงออกต่างกัน ภารโรงไทยจะโค้งย่อตัวและพูดด้วยความนอบน้อม แม้จะถูกดูว่าก็จะอดทนข่มใจไม่ตอบโต้ ทั้ๆที่อยากจะอธิบายเหตุผล เพราะคิดว่าอาชีพภารโรงสู้อาชีพครูไม่ได้ ส่วนภารโรงฝรั่งจะรู้สึกตรงข้าม เพราะเขารู้สึกว่าอาชีพที่เขาทำอยู่มิได้ต่ำต้อยกว่าอาชีพครู แต่ละอาชีพต่างก็มีเกียรติและสามารถหาเงินเลี้ยงครอบครัวให้มีความสุขได้ตามอัตภาพ ดังนั้นเมื่อครูใหญ่ยื่นเท้าสะเอวพูด เขาก็อาจทำได้เหมือนกัน

3.2) การไม่เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่ ถ้าพิจารณาหลักสูตรที่ผ่านมาของไทย จะพบว่ามึลักษณะเด่นชัดประการหนึ่ง คือ บรรจุนี้อหวิชาและมวลงประสภการณึซึ่งเป็นของชาวภาคกลางเป็นส่วนใหญ่ และบั้งคับสอนแก่นักเรียนทุกภาคทั้ประเทศไทยซึ่งบางเรื่องเป็นสิ่งที่ห่างไกลซึ่งความเป็นอยู่ของนักเรียน และครูบางคนยังห้ามนักเรียนพูดภาษาถิ่นในห้องเรียนและมีการดูแลวินัยธรรม ประเพณี ความเป็นอยู่ของสังคมในแต่ละภาค

ผลจึงปรากฏว่า ชาวไทยในชนบทจึงหลังไหลมาสู่สังคมในเมือง เพราะมองเห็นว่ามีคุณค่ามากกว่าหรือดีกว่าสังคมในชนบท การมองไม่เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมของตนเองนั้น รวมไปถึงความนิยมในการเลือกใช้ของที่ทำจากต่างประเทศ เพราะเชื่อว่ามีคุณภาพดีกว่า และจะทำให้ผู้อื่นมองเห็นว่าตนเป็นคนมีรสนิยมสูงทั้ๆ ที่ของซึ่งผลิตในเมืองไทยบางอย่างมีคุณภาพพอๆ กัน หรือดีกว่า มีสินค้าหลายอย่างซึ่งผลิตในเมืองไทยแต่ผู้ผลิตติดตราต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

การไม่ยอมรับความสามารถของคนไทยด้วยกัน ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง จะเห็นได้ชัดในงานก่อสร้างมักจะทำให้บริษัทต่างชาติรับเหมาโดยให้เหตุผลว่า คนไทยยังขาดประสบการณ์ ทั้ๆ ที่บริษัทต่างชาติก็อาศัยวิศวกรชาวไทยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนี้ บริษัทรับเหมาภายในประเทศก็คงอยู่ไม่ได้ และเป็นโอกาสให้ชาวต่างชาติมาตัดดวงผลประโยชน์ของเราไป ทำให้เราต้องสูญเสียทรัพยากรไปโดยไม่สมควร

3.3) การขาดลักษณะที่พึงประสงค์ มนุษย์เจริญเติบโตภายใต้อิทธิพล 2 อย่าง คือ กรรมพันธุ์ และสิ่งแวดล้อม ลักษณะทางกรรมพันธุ์ ที่ถ่ายทอดมาจากพ่อแม่ทั้งที่ดีและไม่ดี จะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมที่เด็กมีชีวิตอยู่ ได้แก่ ความรัก ความใคร่ ความโลภ ความโกรธ ความใจแคบ จะองงามขึ้นจนมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรม ทำให้ผู้นั้นประพฤติไปในทางที่สังคมไม่พึงปรารถนา ซึ่งเป็นการทำลายตนเองและสังคม จึงจำเป็นต้องมีกระบวนการตัดทอนลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ในตัวบุคคลให้ลดลง

การศึกษา เป็นกระบวนการที่ทำให้คนมีคุณภาพเป็นหนึ่งในมิตที่คอยเชือดเฉือนเนื้อร้ายซึ่งได้แก่ ลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ให้มีปริมาณลดลงหรือหมดไป โดยเฉพาะความใจแคบจะเจริญองงามมากที่สุด คนไทยส่วนมากไม่ชอบเห็นคนอื่นดีกว่าตนเอง ดังคติพจน์ที่หลวงวิจิตรวาทเขียนไว้มีใจความตอนหนึ่งว่า “ทุกคนอยากเห็นเราทำดี แต่เราเด่นขึ้นทุกที่เรานั่นได้ จงทำดีแต่อย่าเด่นจะเป็นภัย ไม่มีใครเขาอยากเห็นเราเด่นเกิน” ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในหมู่คนไทยแม้แต่ในปัจจุบันคติพจน์นี้ก็ยังสามารถใช้ได้

การจัดการศึกษาที่ผ่านมานอกจากไม่สามารถเชือดเฉือนเนื้อร้ายให้มีปริมาณลดลงแล้ว ยังกลับทำให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาออกไปขาดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ 5 ประการอีกด้วย ได้แก่

- กล้าและรู้จักแสดงความคิดเห็น
- สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง
- รู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- รู้จักแสวงหาความรู้เอง
- มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม

การแก้ปัญหาผลิตผลทางการศึกษา จึงต้องแก้ที่ระบบการเรียนการสอน ในห้องเรียนต้องเปลี่ยนบทบาทของครูผู้พูดมาเป็นผู้แนะ และเปลี่ยนบทบาทของนักเรียนที่เป็นผู้ฟังมาเป็นการฝึกพูด ฝึกกระทำ ฝึกใช้ความคิด ฝึกแสดงความคิดเห็น ฝึกทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ฝึกให้รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยกระทำต่อเนื่องตั้งแต่

ระดับประถมเป็นต้นไป จะช่วยทำให้ผลิตผลทางการศึกษาเป็นไปตามต้องการได้ การที่นักเรียนไม่สนใจเรียน จะต้องมียุทธศาสตร์หรือกรอบในการเรียนการสอนอย่างแน่นอน อาจเป็นข้อบกพร่องที่เกิดจากตัวนักเรียน ตัวครู และระบบการสอนก็ได้

ด้านตัวนักเรียน ครูจะพบปัญหาด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ระดับสมอง ความต้องการ ความถนัด ความสนใจ ฯลฯ รวมทั้งปัญหาการขาดเรียนของนักเรียนบางคน แต่การขาดเรียนเพียง 2-3 วัน ไม่ใช่สาเหตุสำคัญที่จะทำให้นักเรียนสอบตกหรือออกโรงเรียนกลางคัน ครูจะต้องหาทางช่วยโดยการจัดหาสื่อการสอนช่วยเหลือเฉพาะราย ก็จะสามารถลดปัญหาการสูญเปล่าทางการสอนลงได้

ด้านตัวครู ก็นับว่ามีปัญหามาก เช่น จำนวนครูไม่เพียงพอ ครูมีชั่วโมงสอนมาก ครูมาโรงเรียนสาย ครูขาดความรู้ ครูต้องรับภาระด้านบริหาร ล้วนแต่มีผลกระทบต่อผลิตผลทางการศึกษาทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดระบบการสอนที่เหมาะสมเพื่อลดปัญหาในด้านต่างๆ ลง ระบบการสอนที่เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันคือ การสอนเชิงระบบ เป็นวิธีที่นำเอาวิธีการเข้าสู่ระบบ (System Approach) มาใช้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐภูมิ เล็กถวิลวงศ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 275 คน ประกอบด้วย ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 30 คน ประธานกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 30 คน ผู้ดูแลเด็กหรือครูพี่เลี้ยง จำนวน 43 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 43 คน และตัวแทนผู้ปกครอง โรงเรียนละ 3 คน จำนวน 129 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (check list) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (open ended) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (frequencies) ค่าร้อยละ (percentage) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/ for Windows Version 10.0 เก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยแจก แบบสอบถามและเก็บรวบรวมด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุพรรณบุรี 1.1 ด้านวิชาการ ส่วนใหญ่จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สถิติปัญญา โดยจัดตามตารางกิจกรรมประจำวัน

มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ตามที่กรมวิชาการกำหนด แต่ขาดเครื่องเล่นและสนามเด็กเล่นสำหรับเด็กระดับก่อนประถมศึกษา ผู้ที่เทศติดตามส่วนใหญ่ คือผู้บริหาร และครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษา 1.2 ด้านงบประมาณ ส่วนใหญ่มีแผนโครงการงบประมาณด้านอาหารเสริม(นม) อาหารกลางวัน เงินค่าจ้างครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแลเด็กและวัสดุรายหัว ไม่มีเงินได้อื่น และไม่ได้เก็บเงินค่าเรียนจากผู้ปกครอง นักเรียน 1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ส่วนใหญ่สรรหาครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแลเด็ก โดยให้ค่าจ้างตามเกณฑ์ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดวุฒิการศึกษา กำหนดเวลาจ้าง 1 ปี ส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดตั้งกรรมการการศึกษา ไม่มีการพัฒนาครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแลเด็กให้มีประสบการณ์ด้านการสอนเด็กอนุบาล ครูพี่เลี้ยงพัฒนาตนเองโดยศึกษาจากห้องเรียนอนุบาลในโรงเรียนและศึกษาเอกสาร ไม่มีสวัสดิการอื่น ๆ นอกจากค่าจ้าง 1.4 ด้านการบริหารทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนพัฒนาการศึกษา มีการประชาสัมพันธ์ ทั้งสื่อที่เป็นบุคคลและสื่อสิ่งพิมพ์ การรับนักเรียนร่วมมือกับโรงเรียนประกาศรับและคัดลอกจาก ทร. 14 2. ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาขององค์การบริหาร ส่วนตำบล(อบต.) ในจังหวัดสุพรรณบุรี 2.1 ปัญหาด้านวิชาการ บุคลากรในอบต.และครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแลเด็กขาดความรู้ ความเข้าใจและ ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมและขาดการนิเทศติดตาม แนวทางการแก้ไขปัญหา ควรมีการโอนบุคลากรทางการศึกษาให้องค์การบริหารส่วนตำบลและจัดประชุมสัมมนาทั้งบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของอบต.และครูพี่เลี้ยง ให้มีความรู้และความเข้าใจการบริหารจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมระดับก่อนประถมศึกษา 2.2 ปัญหาด้านงบประมาณ งบประมาณไม่เพียงพอ การจัดสรรล่าช้าทั้งจากส่วนกลางและจากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการสรรหาทรัพยากรจากท้องถิ่น แนวทางการแก้ไขปัญหา อบต. ควรมีแผนงบประมาณเกี่ยวกับการจัดการศึกษาทั้งด้านการจัดสรรและการสรรหา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการจัดการศึกษา 2.3 ปัญหาด้านการบริหารงานบุคคล ขาดการพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแลเด็ก ไม่มีบุคลากรด้านการศึกษาในองค์การบริหารส่วนตำบล แนวทางการแก้ไขปัญหา ควรมีการโอนบุคลากรทางการศึกษาให้องค์การบริหารส่วนตำบลและจัดประชุมสัมมนาทั้งบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของอบต.ตลอดจนครูพี่เลี้ยงจะต้องมีวุฒิทางด้านปฐมวัยหรืออนุบาล 2.4 ปัญหาด้านการบริหารทั่วไป ขาดการประสานงานระหว่างโรงเรียน องค์การบริหารส่วนตำบล และชุมชน ขาดกฎระเบียบแนวทางการปฏิบัติในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม แนวทางการแก้ไขปัญหา หน่วยงานที่ถ่ายโอนการจัด

การศึกษาต้องพัฒนาบุคลากรใน อบต.ให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการศึกษาระดับ ประถมศึกษา

ชลลดา รัตนาวินิจฐศิลป์ และมยุรี โพธิ์พิทยา (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษา ประเมินผลระบบการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี กรณีศึกษา : คณะ เทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ต่อเนื่อง 2 ปี คณะ เทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กลุ่ม ตัวอย่างคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี ปีการศึกษา 2545 จำนวน 125 คน และผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 สำหรับนักศึกษาโดยแบ่งเป็น 2 ตอน แบ่งเป็น แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการจัดการเรียนการสอน ใน 6 ด้าน คือ 1. ด้านผู้สอน 2. ด้านผู้เรียน 3. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระ 4. ด้านกิจกรรมการ เรียนการสอน 5. ด้านสื่อการเรียนการสอน และ 6. ด้านการวัดและประเมินผล แบบสอบถามฉบับ ที่ 2 สำหรับผู้ใช้บัณฑิต โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ของบัณฑิต ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดย การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการดำเนินงานพบว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาเห็นด้วยกับระบบ การจัดการเรียนการสอนทั้ง 6 ด้านค่อนข้างดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.7778 และผู้ใช้บัณฑิตมี ความพึงพอใจกับความรู้ความสามารถของบัณฑิตค่อนข้างดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5152 ซึ่ง สามารถนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปพิจารณาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุง ระบบการจัดการเรียน การสอนต่อไป

วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ (2546) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ การจัดการเรียนการสอน ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และความต้องการในการพัฒนาการ เรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนิสิตโดย จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิธีดำเนินการวิจัยใช้การ สัมภาษณ์และทดสอบทบทวนกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจข้อมูล ได้แก่ คณาจารย์ของ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 300 คน ได้จากการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวน 2,000

คน ได้จากการสุ่มแบบสัดส่วน (Quota Sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำ Focus Group ได้แก่ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา 45 คน และนิสิตระดับปริญญาตรีภาคปกติของ มหาวิทยาลัยบูรพา 45 คน ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา คณาจารย์มีความคิดเห็นว่ามี การจัดทำประมวลการสอนครบทุกวิชา ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากที่สุด พฤติกรรมการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับดีมาก รับผิดชอบคาบการสอนครบถ้วน มีการใช้สื่อการสอนสม่ำเสมอ วัดและประเมินผลโดยเน้นเนื้อหาวิชาและกระบวนการเรียนรู้ มีการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนนิสิตมีความคิดเห็น ว่า วิธีสอนที่คณาจารย์ใช้มากที่สุด ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย พฤติกรรมการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับดีปานกลาง พฤติกรรมการสอนที่คณาจารย์ปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ การมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการใช้สื่อการสอนสม่ำเสมอ และมีการวัดประเมินผลการเรียนโดยเน้นการวัดเนื้อหาวิชา และกระบวนการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบมากที่สุด

2) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา คณาจารย์มีความคิดเห็น ว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่พบมากที่สุด ได้แก่ ไม่มีเวลาเตรียมการสอน เนื่องจากภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากเกินไป นิสิตไม่มีความพร้อม ขาดความมุ่งมั่นในการเรียน ขาดความรับผิดชอบ ขาดความอดทน ขาดระเบียบวินัย ไม่กล้าแสดงออก ไม่ตรงต่อเวลา พื้นฐานไม่ดี อุปกรณ์การสอนประจำห้องเรียนไม่เพียงพอ จำนวนนิสิตในชั้นเรียนมากเกินไป ทำให้การวัดและประเมินผลทำได้ยาก และไม่มีเวลาปรับปรุงการสอนเนื่องจากภาระงานสอนมาก ส่วนนิสิตมีความคิดเห็น ว่า ปัญหาการดำเนินการสอนที่พบมากที่สุด ได้แก่ อาจารย์ขาดเทคนิคการสอน ขาดกิจกรรมการปฏิบัติ เน้นการบรรยายมากเกินไป อธิบายไม่ชัดเจน การใช้แผ่นโปร่งใสของอาจารย์ตัวหนังสือเล็กมองไม่ค่อยเห็นเปลี่ยนแผ่นโปร่งใสเร็วเกินไป เครื่องฉายไม่มีคุณภาพ ไม่มี การวัดและประเมินผลเป็นระยะวัดและประเมินผลความจำมากกว่าการนำไปใช้และข้อสอบยากเกินไป

3) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา คณาจารย์ต้องการได้รับการพัฒนาตนเองในด้านการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด ในเรื่องต่อไปนี้เป็น คือ รูปแบบและเทคนิคการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการอบรมเชิงปฏิบัติการ ช่วงเวลา 3-5 วัน ณ สถานที่ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ส่วนนิสิตต้องการให้คณาจารย์เตรียมการสอนล่วงหน้าและเข้าสอนให้ตรงเวลา สอนให้สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อหน่าย ใช้สื่อการสอนที่

หลากหลาย น่าสนใจ วัดและประเมินผลเป็นระยะสม่ำเสมอเพื่อพัฒนานิสิต และปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

กล่าวโดยสรุป ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน สามารถจำแนกได้เป็น 3 ด้านใหญ่ๆ คือ 1) ด้านการบริหาร 2) ด้านวิชาการ 3) ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งทั้ง 3 ด้านนี้ จะมีผลอย่างมากต่อการจัดการศึกษาของไทย และใน 3 ด้านนี้ยังประกอบด้วยปัญหาย่อยๆ อีกหลายด้าน ดังนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาในลักษณะของปัญหากลุ่มย่อย ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านวิธีสอน 4) ด้านการวัดและประเมินผล 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านอาคารสถานที่ และ 7) ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

3. ความต้องการในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

3.1 ความหมายของความ ต้องการ

ความต้องการ (Needs) ได้มีผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการหลายท่านให้ความหมายของความ ต้องการไว้ ดังนี้

เฟรนช์และเบลล์ (French & Bell อ้างถึงใน พัทรี ภาวีศรี. 2545) กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการและมีความคาดหวังในการใช้เหตุผลของตนเองและใช้ความพยายามปฏิบัติงานในองค์การให้ดีที่สุด จึงต้องมีโน้ตทัศน์ที่กว้างไกลในการวางแผนพัฒนา คือ มนุษย์เราสามารถพัฒนาได้ในด้านส่วนตัว และสมรรถภาพในการปฏิบัติ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงจึงมีบทบาทในการที่จะทำให้คนทำงานร่วมกัน (Collaboration) ตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) วินิจฉัยและแก้ปัญหา (Diagnosing and Solving Problems)

มาลี อาสาเสนีย์ (2533) ให้ความหมายว่า ความต้องการ หมายถึง ความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพความเป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติของบุคคลนั้น

เจษฎา แซ่มประเสริฐ (2534) ให้ความหมาย ความต้องการ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการหาปัญหา หรือสิ่งที่ยังบกพร่องที่ทำให้งานไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการจากสภาพที่ควรจะเป็น

สุพักตร์ พิบูลย์ (2535) ให้ความหมาย ความต้องการ คือ เงื่อนไขความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (Actual condition) กับสภาพที่ควรจะเป็น หรือสภาพที่ต้องการ (Desired condition) เป็นสภาพที่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนอง หรือดำเนินการ

แก้ไขจากความหมายของความ ต้องการ สรุปได้ว่า ความต้องการ คือ สภาพการณ์ที่ขาดสิ่งที
คาดหวัง

วิจิตร อวระกุล (2542) กล่าวว่า “ความต้องการ (Need) ของมนุษย์” หมายถึง
สถานะที่บุคคลยังขาดหรือยังไม่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งและมีความต้องการที่จะมี หรือให้ได้มาในสิ่ง
เหล่านั้น หากแต่ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้จะเกิดช่องว่าง (Gap) จะเกิดความ
ขัดแย้งความไม่ลงรอย ความต้องการนี้หากยังไม่ได้บำบัดให้เป็นที่พอใจตามสมควรแล้ว จะเป็น
อุปสรรคต่อการเรียนรู้และการพัฒนาความต้องการดังกล่าวแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1) ความต้องการในสิ่งที่ใช้ในการดำรงชีวิต (Biological needs) หรือความ
ต้องการทางร่างกาย เช่น มนุษย์ต้องการอาศัยเพื่อหายใจ ต้องการน้ำดื่ม เพื่อบำรุงร่างกาย เพื่อให้
มีชีวิตอยู่เป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นที่มนุษย์ขาดไม่ได้

2) ความต้องการในสิ่งจรใจ (Socio-psychological need) หรือความ
ต้องการทางใจ เมื่อมนุษย์ได้รับบำบัดความต้องการทางร่างกาย ซึ่งเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน
แล้วมนุษย์ก็จะเกิดความ ต้องการ ด้านสังคม และจิตใจ ได้แก่ การต้องการยอมรับ ความรัก
ต้องการเพื่อนฝูง ต้องการความเห็นใจ ต้องการตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ต้องการมีฐานะดีขึ้น บ้าน
ที่มีพออยู่อาศัยได้ ก็ต้องสร้างให้ใหญ่โตขึ้น วิจิตรพิสดาร แสดงออกให้ประจักษ์เป็นที่เชิดชู ยกย่อง
ชื่อเสียงเกียรติยศ และต้องการต่อไปอีกให้เป็นพิเศษที่ตนอยากทำเมื่อต้องการบรรลุสิ่งที่ตนมุ่งหวัง
ไว้ (Self-actualization) เช่น เศรษฐี มหาเศรษฐี สร้างวัดใหญ่ๆ อย่างสวยงาม วิจิตรพิสดาร
จรรโลงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งนับว่าเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์แล้วในขั้นนี้

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2534) กล่าวว่า “ความต้องการ” หมายถึง ถ้าสถานการณ์อย่าง
ใดอย่างหนึ่งทำให้อินทรีย์เสียสภาพสมดุล ก็ต้องพยายามแสวงหามาซึ่งสิ่งที่สนองความต้องการ
เพื่อปรับให้ร่างกายอยู่ในสภาพสมดุล มนุษย์ทุกคนย่อมมีความต้องการอย่างน้อย 3 ประเภท คือ
ความต้องการทางกาย ความต้องการทางใจ และความต้องการทางสังคม

พรณี ชูทัย เจนจิต (2538) กล่าวว่า “ความต้องการ” หมายถึง ความประสงค์หรือ
ความอยากได้ของมนุษย์ มนุษย์มีความต้องการหลายอย่างหลายด้านด้วยกัน ความต้องการ
พื้นฐานของมนุษย์ คือปัจจัยสี่ ได้แก่ อาหารเครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและและยารักษาโรค โดยจะ
เป็นไปตามสภาพหรือสภาวะนั้นๆ ความต้องการหลักใหญ่มี 2 ด้าน คือ ทางด้านร่างกายและ
ทางด้านจิตใจ โดยเฉพาะความต้องการสูงสุดของมนุษย์ คือความสำเร็จจนถึงระดับสูงสุด แต่
ความเป็นจริงมนุษย์ทุกคนไม่สามารถได้รับสนองตอบความต้องการได้เท่าเทียมกัน เพราะ

สถานภาพทางสังคมและศักยภาพของตนเอง คือสติปัญญาความรู้ ชีตความสามารถที่จะทำให้
ได้รับความต้องการนั้น

ชะลอ ธรรมศิริ (อ้างถึงในนงลักษณ์ สิ้นสืบผล. 2542) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความ
ต้องการของบุคคลในองค์การไว้ดังนี้ บุคลากรทำงานเพื่อสนองความต้องการของตนเกี่ยวกับการ
ยังชีพ และเป็นอยู่ นั้น เป็นการทำงานเพื่อบำบัดความต้องการขั้นต้นยังไม่ทำให้งานได้ผลดี
ต่อมนุษย์ มีความต้องการขั้นสูง คือความต้องการทำงานเพื่อเสริมความยิ่งใหญ่ และความสำเร็จ
ของงานก็จะทำให้ผลงานดีขึ้น เพราะความต้องการในความสำเร็จเป็นมูลเหตุจูงใจที่ดีที่สุด มูลเหตุ
จูงใจในการทำงานที่ดีที่สุด ดังนี้

- 1) มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นริเริ่ม และความสามารถ
- 2) ได้ทำงานและแก้ปัญหาในวิธีการของตนเอง
- 3) ได้รับมอบหมายงานที่น่าสนใจ
- 4) มีความรับผิดชอบพอสมควร
- 5) มีความก้าวหน้าดี
- 6) เป็นงานที่เปิดโอกาสให้แสดงความสามารถและมีประสบการณ์ใหม่ๆ

3.2 ความสำคัญของความต้องการ

อุทัย หิรัญโต (2531) กล่าวว่า ความมุ่งหมายหรือความต้องการของบุคคลนั้น เป็น
การมุ่งที่จะแสวงหาประโยชน์

- 1) เพื่อความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งฐานะ
- 2) เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ หน้าที่ และทัศนคติ
- 3) เพื่อส่งเสริมและสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน
- 4) เพื่อทำความเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์การ
- 5) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์

วิน เชื้อโพธิ์หัก (2537) กล่าวว่า ความต้องการของบุคคลในองค์การนั้นเป็นสิ่งที่ทำ
ให้องค์การดำเนินการตามเป้าหมายประสบผลสำเร็จ บุคลากรแต่ละคนมีจิตใจส่วนหนึ่งอยู่กับการ
ทุ่มเทการทำงานให้กับองค์การ แต่มีบางส่วนหนึ่งห่วงใยกับงานภายนอก ซึ่งอาจเป็นเรื่องของการ
ดำรงชีวิต ครอบครัว และเศรษฐกิจ ความห่วงใยเหล่านี้ทำให้ความตั้งใจในการทำงานให้กับ
องค์การลดน้อยลง อาจทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ความต้องการของบุคลากรใน
องค์การ ควรจะต้องหาทางแก้ไขให้หมดไป หรือลดน้อยลง การที่องค์การจะทราบปัญหาต่างๆ ได้
อาจทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสำรวจความคิดเห็นทำให้

องค์การทราบว่า ความต้องการใดของคุณคือที่เป็นปัญหาเกี่ยวข้องกับองค์การบ้าง องค์การสามารถหาหนทางสนองความต้องการของคุณนั้นให้เพียงพอ ซึ่งถ้าแก้ปัญหเหล่านี้ได้ การปฏิบัติงานของคุณในองค์การก็จะมีประสิทธิภาพขึ้น

สมยศ นาวิการ (2539) กล่าวว่า ความต้องการเป็นรากฐานของการจูงใจภายใน เนื่องจากความต้องการของมนุษย์อยู่ในตนเอง แรงจูงใจให้กระทำของคนได้มาจากพลังที่อยู่ในตัว ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการทางชีวภาพ เป็นความต้องการเบื้องต้น ต้องการตอบสนองเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ความต้องการทางสังคมและความต้องการทางด้านจิตใจ จะแตกต่างกันระหว่างบุคคล ซึ่งความต้องการด้านสังคม จะปรากฏขึ้นหลังจากความต้องการทางด้านชีวภาพได้ตอบสนองแล้ว ความต้องการเหล่านี้ได้แก่ความต้องการรับมิตรชอบ การยอมรับทางสังคม การยกย่อง ความสำเร็จ อำนาจและความสมหวังของชีวิต

3.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

สุชา จันทน์เอม (2517) มนุษย์มีความปรารถนาที่จะให้มีชีวิตมีความสุข สร้างชีวิตให้สมดุล (Equilibrium) หรือ พุดตามทางการศึกษา ก็คือ "Good Life" ซึ่งจะต้องอาศัยปัจจัยสี่ คือ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม อาหาร และยารักษาโรค (บางตำรามีห้า คือ มีเพศ)

ปัจจัยสี่นี้ ถ้าเรามองในแง่ของการศึกษาก็ถือว่า เป็นความต้องการขั้นต้น หรือ เริ่มแรก (Primary Need) นับเป็นความต้องการทางด้านอินทรีย์ (Organic Need) เป็นเครื่องสร้างความสุขในทางกาย ส่วนความต้องการที่เกิดขึ้นในภายหลังหรือเรียกว่า Secondary Need นับเป็นเครื่องสร้างความสุขทางจิตใจ เรื่องของมนุษย์เป็นเรื่องของความยุ่งยากซับซ้อน เป็นเรื่องพฤติกรรม และในที่นี้จะกล่าวถึงเพียงส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความต้องการเท่านั้น มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ ถ้าได้บรรลุความต้องการตามประสงค์ก็จะนิยมชมชื่น เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และมานะพยายามที่จะทำประโยชน์ต่อไป เพราะความต้องการเป็นแรงจูงใจ (Motive) ให้เกิดพฤติกรรมแห่งการทำ หากผิดหวังหรือไม่สมปรารถนาก็เกิดขัดเคือง หมดความมั่นใจ ท้อถอย และเป็นผู้แพ้สิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ บรรดานักศึกษาได้ทำการสำรวจความต้องการของมนุษย์ และพบว่าความต้องการมูลฐานของมนุษย์ มีอยู่ 10 ประการ คือ

- 1) ต้องการอาหารและแสวงหาอาหาร
- 2) ต้องการที่อยู่อาศัย
- 3) ต้องการเครื่องนุ่งห่ม
- 4) ต้องการความปลอดภัยและมีพละานามัยสมบูรณ์

- 5) ต้องการเกี่ยวกับคมนาคนและการขนส่ง
- 6) ต้องการแสดงออกทางด้านศาสนาและศิลปะ
- 7) ต้องการเวลาร่างให้เป็นประโยชน์
- 8) ต้องการรู้หน้าที่และการที่จะสังเกต และรักษาสงวนทรัพย์สินมืออยู่ตามธรรมชาติ
- 9) ต้องการรู้หน้าที่และงานต่างๆ ของผู้ใหญ่
- 10) ต้องการเกี่ยวกับการปกครองตลอดจนความร่วมมือต่างๆ

เฟรด (Fred. 1958 อ้างถึงในระดับ เรืองมาลัย. 2525) กล่าวว่า ความต้องการขาดดุลภาพในร่างกายมนุษย์ทำหน้าที่เป็นแรงขับ เป็นตัวกำหนดทิศทางแห่งความคิดและกระทำของมนุษย์ และถ้ามนุษย์ปราศจากความต้องการพฤติกรรมทุกอย่างอาจไม่เกิดขึ้น

จรรยา มิลินทร์ และคณะ (2505) ได้กล่าวไว้ในหนังสือพจนานุกรมศัพท์การศึกษาว่า ความต้องการโดยธรรมชาติของมนุษย์จะต้องพยายามกระทำตนให้อยู่ในภาวะสมดุล (Equilibrium) เสมอ เช่น ไม่ให้หิว ไม่ให้เสื่อมเกียรติ ไม่ให้่งวงนอน ไม่ให้เกิดความอยากใดๆ ขณะใดเมื่อหิว รู้สึกเสื่อมเสียวเกียรติ ่งวงนอน อยากได้ ฯลฯ ร่างกายไม่อยู่ในภาวะสมดุลเสียแล้ว (Un-Equilibrium) การที่มนุษย์เสียสมดุลไปเช่นนี้เรียกได้ว่ามนุษย์เกิด Need หรือ ความต้องการ

1) ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของมาสโลว์ (Maslow) ซึ่งเสนอไว้ว่า ความต้องการของบุคคลนั้นเกิดขึ้นอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด และถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองแล้วก็จะเกิดความต้องการใหม่ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นความต้องการของบุคคลจึงเป็นลำดับขั้นซึ่งมาสโลว์ (Maslow. 1970) ได้แบ่งความต้องการออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1.1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการทางร่างกายจะอยู่ลำดับต่ำที่สุด ความต้องการพื้นฐานมากที่สุดที่ระบบโดยมาสโลว์ ความต้องการเหล่านี้จะหมายถึงแรงผลักดันทางชีววิทยาพื้นฐาน เช่น ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ และที่อยู่อาศัย เพื่อการตอบสนองความต้องการเหล่านี้ บริษัทจะต้องให้เงินเดือนอย่างเพียงพอแก่บุคคลที่พวกเขาจะรับภาระสภาพการดำรงชีวิตอยู่ได้ (เช่น อาหารและที่อยู่อาศัย) ในทำนองเดียวกันเวลาพักจะเป็นคุณลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของงานด้วยที่เปิดโอกาสให้บุคคลตอบสนองความต้องการทางร่างกายของพวกเขาได้ บริษัทมากขึ้นทุกทีกำลังมีโครงการออกกำลังกายนี้จะช่วยให้พนักงานมีสุขภาพดีด้วยการตอบสนองความต้องการทางร่างกายของพวกเขา บุคคลที่หิวจนเกินไปหรือเจ็บป่วยจนเกินไปยากที่จะมีส่วนร่วมช่วยต่อบริษัทของพวกเขาได้อย่างเต็มที่ โดยทั่วไปความต้องการทางร่างกายจะถูกตอบสนองด้วยรายได้ที่เพียงพอและสภาพแวดล้อมของงานที่ดี เช่น ห้องน้ำสะอาด แสงสว่างที่เพียงพอ อุณหภูมิที่สบายและการระบายอากาศที่ดี

1.2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการความปลอดภัยความต้องการลำดับที่สองของมาสโลว์ จะถูกกระตุ้นภายหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายถูกตอบสนองแล้ว ความต้องการความปลอดภัยจะหมายถึงความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยปราศจากอันตรายทางร่างกายและจิตใจ บริษัทสามารถทำได้หลายสิ่งหลายอย่างเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการความปลอดภัย ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจจะให้การประกันชีวิตและสุขภาพ สภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย กฎและข้อบังคับที่ยุติธรรมและสมควร และการยอมให้มีสภาพแรงงาน

1.3) ความต้องการทางสังคม (Social Needs) ความต้องการทางสังคมคือความต้องการระดับสามที่ระบุโดยมาสโลว์ ความต้องการทางสังคมจะหมายถึงความต้องการที่จะเกี่ยวพันการมีเพื่อนและการถูกยอมรับโดยบุคคลอื่น เพื่อการตอบสนองความต้องการทางสังคม บริษัทอาจจะกระตุ้นการมีส่วนร่วมภายในกิจกรรมทางสังคม เช่น งานเลี้ยงของสำนักงาน ทีมฟุตบอลหรือโบว์ลิ่งของบริษัทจะให้โอกาสของการตอบสนองความต้องการทางสังคมด้วย การเป็นสมาชิกสโมสรของบริษัทจะให้โอกาสที่ดีแก่ผู้บริหารเพื่อ “การสร้างเครือข่าย” กับผู้บริหารคนอื่น ในขณะที่ตอบสนองความต้องการทางสังคมของพวกเขาได้ด้วย ก่อนหน้านี้เราได้กล่าวถึงโครงการสุขภาพจะช่วยตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้ โครงการสุขภาพนี้สามารถช่วยตอบสนองความต้องการทางสังคมได้ด้วย ความจริงแล้วการทำงานหรือการเล่นกีฬา กับเพื่อนร่วมงานจะให้โอกาสที่ดีเยี่ยมต่อการมีเพื่อน การวิจัยแสดงให้เห็นว่าความต้องการทางสังคมจะถูกกระตุ้นภายใต้สภาวะที่ “ความไม่แน่นอนทางองค์กร” มีอยู่ เช่น เมื่อความเป็นไปได้ของการรวมบริษัทได้คุกคามความมั่นคงของงาน ภายใต้สภาวะเช่นนี้บุคคลจะแสวงหาความเป็นมิตรจากเพื่อนร่วมงานเพื่อที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเป็นไปอยู่

1.4) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงคือ ความต้องการระดับที่สี่ ความต้องการเหล่านี้หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่จะสร้างการเคารพตนเองและการชมเชยจากบุคคลอื่น ความต้องการชื่อเสียงและการยกย่องจากบุคคลอื่นจะเป็นความต้องการประเภทนี้ ตัวอย่างเช่น พวกเขาอาจจะได้รับเชิญงานเลี้ยงเพื่อที่จะยกย่องความสำเร็จที่ดีเด่น การพิมพ์เรื่องราวภายในจดหมายข่าวของบริษัท เพื่อที่จะพรรณนาความสำเร็จของบุคคล การให้กุญแจห้องน้ำแก่ผู้บริหาร การให้ที่จอดรถยนต์ส่วนบุคคล และการประกาศ “บุคคลดีเด่น” ประจำเดือน ล้วนแต่เป็นตัวอย่างของสิ่งที่สามารถกระทำเพื่อการตอบสนองความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง การให้รางวัลเป็นนาฬิกาและเพชรแก่การบริการที่ดีและรางวัลราคาถูก เช่น ที-เชิ้ต และเหยือกเบียร์จะมีประโยชน์ต่อการยกย่องด้วย

1.5) ความต้องการความสมหวังของชีวิต (Self-Actualization Needs) ความต้องการความสมหวังของชีวิตคือ ความต้องการระดับสูงสุด บุคคลมักจะต้องการโอกาสที่จะคิดสร้างสรรค์ภายในงาน หรือพวกเขาอาจจะต้องการความเป็นอิสระและความรับผิดชอบ บริษัทได้พยายามจูงใจบุคคลเหล่านี้ด้วยการเสนอตำแหน่งที่ท้าทายแก่พวกเขา

ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray) ซึ่งเมอร์เรย์มีความเชื่อว่าความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น เนื่องจากสภาพร่างกายและสภาพทางจิตใจ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1) ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะต่อสิ่งต่างๆ ขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง

2) ความต้องการที่จะเอาชนะพื้นผิอุปสรรคต่างๆ เป็นความต้องการที่จะพื้นผิอุปสรรคความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นมา

3) ความต้องการที่จะยอมแพ้ เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ

4) ความต้องการที่จะปกป้องตนเอง เป็นความต้องการที่จะปกป้องตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์การตำหนิติเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ ทั้งปวง

5) ความต้องการเป็นอิสระ เป็นความต้องการที่จะปรารถนาจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความเป็นตัวของตัวเอง

6) ความต้องการความสำเร็จ เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบาก ให้ประสบความสำเร็จ หรือพยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ ซึ่งเพศชายจะมีระดับความต้องการความสำเร็จมากกว่าเพศหญิง

7) ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น เป็นความต้องการที่จะทำให้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

8) ความต้องการความสนุกสนาน เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะ เพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียด มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

9) ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น บุคคลมักจะมี ความปรารถนาในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับผู้อื่น ต้องการเมินเฉยกับผู้อื่น

10) ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น มีความต้องการเข้าร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

11) ความต้องการที่จะสร้างความประทับใจในตนเองให้กับผู้อื่น เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นได้เห็นได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตน

12) ความต้องการมีอิทธิพลเหนือคนอื่น เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีการกระทำตามคำสั่งตน ทำให้เกิดว่าตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น

13) ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่าเป็นความต้องการที่ยอมรับนับถือผู้ที่อาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชื่นในบุคคลอื่นที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือกับบุคคลดังกล่าวด้วยความยินดี

14) ความต้องการหลีกเลี่ยงจากอันตราย เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย

15) ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากอันตรายทั้งปวง

16) ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการที่จะถูกตำหนิหรือลงโทษ เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งเพราะกลัวถูกลงโทษ

17) ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ

18) ความต้องการให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น เป็นความต้องการที่จะกระทำให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรนิภา ยันนาคี และคณะ (2546) ได้ศึกษาเรื่องการสำรวจความต้องการการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีในจังหวัดลพบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดลพบุรี ในเรื่องการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ความพร้อมและความสนใจต่อหลักสูตรระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 จำนวน 286 คน ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 286 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และครูผู้สอนจำนวน 326 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดลพบุรี ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1) กลุ่มนักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 18 ปี กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมวิทยาศาสตร์ เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 อาศัยอยู่กับบิดามารดาโดยได้รับ

ค่าใช้จ่าย 501-1000 บาทต่อเดือน กลุ่มผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 41-45 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับประถมศึกษา อาชีพรับจ้าง รายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน กลุ่มครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 51 ปีขึ้นไป สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน

2) กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่อง 1) การศึกษาถึงระดับปริญญาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพในท้องถิ่น 2) การเรียนวันจันทร์ถึงศุกร์ในเวลาราชการเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม 3) ปัญหาและอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนระดับปริญญาตรีสามลำดับแรกคือ ฐานะการเงินของครอบครัว พื้นฐานสติปัญญาของนักเรียนกับระบบการสอบคัดเลือก และการที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ และ 4) มีความต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตลพบุรี

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่างกันในเรื่อง 1) สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย 2) มหาวิทยาลัยที่ตั้งใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี 3) อาชีพในอนาคตหลังจบการศึกษา 4) การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งวิทยาเขตในจังหวัดลพบุรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 5) แหล่งข่าวที่ทำให้ทราบว่ามี การจัดตั้งวิทยาเขตลพบุรี 6) สาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตลพบุรีควรเปิดสอนมากที่สุดคือบริหารธุรกิจ วิศวกรรมศาสตร์และเกษตรศาสตร์ 7) เหตุผลที่ต้องการเข้าเรียนสาขาวิชาดังกล่าว และ 8) ความคิดในการไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯ

นุกุล ชูทอง และอัญชุลี แย้มจินดา (2550) สภาพการจัดการศึกษาและปัญหาการบริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทิศทาง และเป้าหมายการผลิตบัณฑิต และเพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างแผนพัฒนาและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และแผนการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนเพื่อศึกษาลักษณะปัญหาการบริหารในปัจจุบัน โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Triangulation) ใช้ระเบียบวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แผนพัฒนาและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (พ.ศ. 2548 - 2553) และบุคลากรในมหาวิทยาลัยจำนวน 324 คน นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางและแบบบรรยาย (Descriptive) ตารางแสดงผลร้อยละ (Percentage) และทดสอบคำถามวิจัยด้วยสถิติไค-สแควร์ (Chi-square : χ^2) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นคือ .05 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำหนดทิศทางการผลิตบัณฑิตในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น และทิศทางการผลิตบัณฑิตในกลุ่มสังคมศาสตร์ลดลง

2) แผนพัฒนาและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (พ.ศ. 2548 - 2553) มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยสอดคล้องในด้านการจัดการความรู้ระดับประเทศมากที่สุด

3) แผนพัฒนาและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (พ.ศ. 2548 - 2553) มีความสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยสอดคล้องในด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และการเรียนรู้ของคนและสังคมไทยมากที่สุด

4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประสบปัญหาการบริหารงานด้านบุคลากร การขาดแคลนอัตรากำลังคน ขาดการวางแผนงานที่ชัดเจน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความถนัดในการทำงาน และประสบปัญหาการบริหารงานด้านการจัดสวัสดิการและการสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในองค์การ

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษา

4.1 เพศ

คำว่า "เพศ" (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา, 2530:24) ตามความหมายในพจนานุกรม หมายถึงรูปหรือลักษณะที่ทำให้รู้ว่าเป็นหญิงหรือชาย

ราชบัณฑิตยสถาน (2545) ให้ความหมายคำว่า "เพศ" หมายถึง รูปที่แสดงให้รู้ว่าเป็นหญิงหรือชาย

เคอร์เคนดอลล์ (Lester A. Kirkendall, 1960) ได้อธิบายว่า เรื่องเพศมีความหมายและขอบเขตกว้างมาก เช่นเดียวกับคำว่า "ชีวิต" จึงไม่สามารถจะใช้คำอธิบายอย่างสั้นๆ ได้ แต่พอจะสรุปได้ดังนี้

1) เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเราเกิดมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้ตั้งใจเอาไว้

2) เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่ง ที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยทำให้การประกอบกิจการต่างๆ เป็นไปอย่างราบรื่น

3) เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

4) เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน

5) เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถดลบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่งโดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถสืบทอดไปสู่ลูกได้

กล่าวโดยสรุป "เพศ" คือ ตัวแปรที่ทำหน้าที่จำแนกระหว่าง รูปร่าง ลักษณะที่ให้อวัยวะหรือชาย ซึ่งเพศเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ว่าจะในด้านรูปร่าง ลักษณะ หรือแม้แต่ด้านความรู้สึก และด้านความคิด เป็นต้น

4.2 ชั้นปี หมายถึง ระดับการศึกษาที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งประกอบด้วย 4 ระดับชั้น ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

4.3 สาขาวิชาที่ศึกษา หมายถึง สาขาวิชาต่างๆ ที่จัดการสอนในระดับปริญญาตรีของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งคณะเทคโนโลยีสารสนเทศเปิดทำการสอน 2 สาขาวิชา ได้แก่

- 1) สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์
- 2) สาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนและวิธีการในการศึกษา
4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
5. เกณฑ์การแปลผล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี จำนวน 506 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 300 คน โดยการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (มนต์ชัย เทียนทอง. 2549: 16) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ เงื่อนไข และคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550) เป็นการกำหนดพื้นที่ที่ต้องการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จาก 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง และจำแนกตามชั้นปี จากปีที่ 1 ถึง ปีที่ 4

3) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Toro Yamana (มนต์ชัย เทียนทอง. 2549: 63) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนของจำนวน

ตัวอย่าง +/-5% พบว่า ประชากรจำนวน 500 คน ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 222 คน แต่ด้านนักศึกษาไม่เกิน 1,000 คน ใช้กลุ่มจำนวน 286 คน ดังนั้น เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่เป็นจริงมากที่สุด ผู้วิจัย จึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 300 คน

4) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นสาขาวิชา และชั้นปี โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) (มนต์ชัย เทียนทอง. 2549: 60) โดยคำนวณตามสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนแต่ละชั้นปี}}{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ}}$$

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} = 300 \text{ คน}$$

$$\text{จำนวนประชากร} = 506 \text{ คน}$$

สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

$$= \frac{300 \times 302}{506} = 179.05 \text{ เท่ากับ } 179 \text{ คน}$$

$$1. \text{ ชั้นปีที่ } 1 = \frac{179 \times 87}{302} = 51.56 \text{ เท่ากับ } 52 \text{ คน}$$

$$2. \text{ ชั้นปีที่ } 2 = \frac{179 \times 75}{302} = 44.45 \text{ เท่ากับ } 44 \text{ คน}$$

$$3. \text{ ชั้นปีที่ } 3 = \frac{179 \times 66}{302} = 39.11 \text{ เท่ากับ } 39 \text{ คน}$$

$$4. \text{ ชั้นปีที่ } 4 = \frac{179 \times 74}{302} = 43.86 \text{ เท่ากับ } 44 \text{ คน}$$

สาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง

$$= \frac{300 \times 204}{506} = 120.94 \text{ เท่ากับ } 121 \text{ คน}$$

$$1. \text{ ชั้นปีที่ } 1 = \frac{121 \times 81}{204} = 48.04 \text{ เท่ากับ } 48 \text{ คน}$$

$$2. \text{ ชั้นปีที่ 2} = \frac{121 \times 64}{204} = 38 \text{ เท่ากับ 38 คน}$$

$$3. \text{ ชั้นปีที่ 3} = \frac{121 \times 32}{204} = 18.98 \text{ เท่ากับ 19 คน}$$

$$4. \text{ ชั้นปีที่ 4} = \frac{121 \times 27}{204} = 16 \text{ เท่ากับ 16 คน}$$

จากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีโดยคำนวณเป็นสัดส่วนกับขนาดประชากร ดังแสดงในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาตรีของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี

คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์	302	179
ชั้นปีที่ 1	87	52
ชั้นปีที่ 2	75	44
ชั้นปีที่ 3	66	39
ชั้นปีที่ 4	74	44
สาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง	204	121
ชั้นปีที่ 1	81	48
ชั้นปีที่ 2	64	38
ชั้นปีที่ 3	32	19
ชั้นปีที่ 4	27	16
รวม	506	300

6) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งจะเก็บข้อมูลให้ครบ 300 ตัวอย่างตามสัดส่วนที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจากกลุ่มประชากรที่กำหนดไว้ แบบสอบถามดังกล่าวได้มาจากการค้นคว้า และดัดแปลงจากแนวความคิดและงานที่วิจัยใกล้เคียงที่มีผู้เคยวิจัยมาก่อนหน้านี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครอบคลุมและเที่ยงตรงมากที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา อายุ และ สาขาวิชา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะ

2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปัญหาการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ความต้องการในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษา จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารออนไลน์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาหลักเกณฑ์ วิธีการสร้างแบบสอบถาม จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารออนไลน์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างแบบสอบถาม และแบบสอบถาม ตามหลักเกณฑ์ให้ครอบคลุมเนื้อหา โดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้สอน (โดยภาพรวม) ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และด้านสวัสดิการและบุคลากร

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ด้วยวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือด้วยโปรแกรม SPSS for Windows พบว่า เครื่องมือมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.952

3. ขั้นตอนและวิธีการในเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 จัดทำแบบสอบถามตามจำนวนที่ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ จำนวน 300 ชุด

3.2 จัดแบ่งชุดของแบบสอบถามตามจำนวนห้องเรียน และตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ

3.3 เก็บคืนแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความเรียบร้อยของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ก่อนนำข้อมูลที่ได้มาบันทึกและวิเคราะห์ในคอมพิวเตอร์

3.4 นำแบบสอบถามไปบันทึกข้อมูลในโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.5 ทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ (%)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน (ในภาพรวม) 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านวิธีสอน 4) ด้านการวัดและการประเมินผล 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านอาคารสถานที่ และ 7) ด้านสื่อนวัตกรรมและบริการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านวิธีสอน 4) ด้านการวัดและการประเมินผล 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านอาคารสถานที่ และ 7) ด้านสื่อนวัตกรรมและบริการ โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 4

4.5 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

5. เกณฑ์การแปลผล

5.1 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

1) เกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นของนักศึกษา มีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ค่าคะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

2) การแปลความหมายคะแนน โดยกำหนดเกณฑ์ของระดับคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ค่าระดับคะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น
4.51-5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ร้อยละ
\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญ
df	แทน	ระดับขั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)
Lev ₁	แทน	ชั้นปีที่ 1
Lev ₂	แทน	ชั้นปีที่ 2
Lev ₃	แทน	ชั้นปีที่ 3
Lev ₄	แทน	ชั้นปีที่ 4
Old ₁	แทน	อายุต่ำกว่า 18 ปี
Old ₂	แทน	อายุระหว่าง 19-20 ปี
Old ₃	แทน	อายุระหว่าง 21-23 ปี
Old ₄	แทน	อายุ 24 ปีขึ้นไป

2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านวิธีสอน 4) ด้านการวัดและการประเมินผล 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านอาคารสถานที่ และ 7) ด้านโสตทัศนอุปกรณ์และบริการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.3 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านวิธีสอน 4) ด้านการวัดและการประเมินผล 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านอาคารสถานที่ และ 7) ด้านโสตทัศนอุปกรณ์และบริการ โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 4

2.5 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	n	%
เพศ		
1. ชาย	216	72.00
2. หญิง	84	28.00
ชั้นปี		
1. ชั้นปีที่ 1	100	33.33
2. ชั้นปีที่ 2	82	27.33
3. ชั้นปีที่ 3	58	19.33
4. ชั้นปีที่ 4	60	20.00
อายุ		
1. ต่ำกว่า 18 ปี	5	1.67
2. 18-20 ปี	194	64.67
3. 21-23 ปี	97	32.33
4. 24 ปีขึ้นไป	4	1.33
สาขาวิชาที่ศึกษา		
1. เทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง	121	40.33
2. เทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์	179	59.67

จากตาราง 4-1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 72.00
- 2) ชั้นปี พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 33.33
- 3) อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.67
- 4) สาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 59.67

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1) ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวม

ตารางที่ 4-2 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวม

รายการ	\bar{X}	SD.	ระดับปัญหา
1. ผู้สอน	2.233	0.659	น้อย
2. เนื้อหา	2.273	0.643	น้อย
3. วิธีสอน	2.283	0.747	น้อย
4. การวัดและประเมินผล	2.547	0.746	ปานกลาง
5. การจัดการเรียนการสอน	2.657	0.766	ปานกลาง
6. อาคารสถานที่	3.303	0.857	ปานกลาง
7. วัสดุอุปกรณ์และบริการ	2.623	0.870	ปานกลาง
ในภาพรวม	2.670	0.624	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.670$, $SD = 0.624$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวัดและประเมินผล 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านอาคารสถานที่ และ 4) ด้านวัสดุอุปกรณ์และบริการ และอยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน คือ 1) ผู้สอน 2) เนื้อหา และ 3) วิธีสอน

2) ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายด้าน

2.1) ด้านผู้สอน

ตารางที่ 4-3 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านผู้สอน

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน	2.200	0.750	น้อย
2. มีความสามารถในการสอน	2.220	0.744	น้อย
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม	2.220	0.721	น้อย
4. มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา	2.093	0.702	น้อย
5. มีความรัก และเข้าใจนักศึกษา	2.457	0.926	น้อย
6. มีความตรงต่อเวลา	2.200	0.793	น้อย
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ	2.523	0.901	น้อย
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา	2.293	0.889	น้อย
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี	2.150	0.755	น้อย
ภาพรวมด้านผู้สอน	2.233	0.659	น้อย

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.233$, $SD=0.659$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับน้อยเช่นกัน

2.2) ด้านเนื้อหา

ตารางที่ 4-4 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านเนื้อหา

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน	2.650	0.893	ปานกลาง
2. มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้ในชีวิตจริง	2.323	0.841	น้อย
3. มีประโยชน์	2.073	0.785	น้อย
4. มีความครบถ้วน และครอบคลุม	2.323	0.833	น้อย
5. มีความทันสมัย	2.377	0.937	น้อย
6. มีความยากเหมาะสมกับระดับการศึกษา	2.317	0.756	น้อย
ภาพรวมด้านเนื้อหา	2.273	0.643	น้อย

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านเนื้อหา ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.273$, $SD=0.643$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับน้อย ยกเว้น มีเนื้อหาซ้ำซ้อน อยู่ในระดับปานกลาง

2.3) ด้านวิธีสอน

ตารางที่ 4-5 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านวิธีสอน

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	2.240	0.811	น้อย
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน	2.303	0.991	น้อย
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้า และมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี	2.670	0.972	ปานกลาง
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	2.213	0.806	น้อย
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนนักศึกษา และอาจารย์	2.377	0.843	น้อย
6. ใช้สื่อประกอบการสอน	2.220	0.868	น้อย
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน	2.497	0.913	น้อย
8. ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	2.397	0.842	น้อย
ภาพรวมด้านวิธีสอน	2.283	0.747	น้อย

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านวิธีสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.283$, $SD=0.747$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้า และมีปัญหารวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี อยู่ในระดับปานกลาง

2.4) ด้านการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 4-6 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการวัดและประเมินผล

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน	2.450	0.793	น้อย
2. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล	2.747	0.969	ปานกลาง
3. มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	2.440	0.805	น้อย
4. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล	2.617	0.860	ปานกลาง
5. มีการวัดผลบ่อยครั้ง	2.760	0.894	ปานกลาง
6. มีการชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองภายหลังจากการวัดผลทุกครั้ง	2.727	0.925	ปานกลาง
ภาพรวมด้านการวัดและประเมินผล	2.547	0.746	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.547$, $SD=0.746$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ คือ 1) ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล 2) ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล 3) มีการวัดผลบ่อยครั้ง และ 4) มีการชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองภายหลังจากการวัดผลทุกครั้ง และอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ คือ 1) มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน และ 2) มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน

2.5) ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 4-7 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม	2.447	0.810	น้อย
2. มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาค	2.807	1.029	ปานกลาง
3. มีขั้นตอนการลงทะเบียนที่เหมาะสม	2.520	0.848	ปานกลาง
4. มีการจัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษาที่เหมาะสม	2.703	0.969	ปานกลาง
5. มีการจัดลำดับก่อนหลังของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาเป็นอย่างดี	2.780	0.956	ปานกลาง
6. มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน	2.907	1.040	ปานกลาง
7. มีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น	2.927	0.944	ปานกลาง
8. มีการฝึกงานที่เหมาะสม	2.637	1.030	ปานกลาง
ภาพรวมด้านการจัดการเรียนการสอน	2.657	0.766	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.657$, $SD=0.766$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย

2.6) ด้านอาคารสถานที่

ตารางที่ 4-8 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. มีอาคารเรียนเพียงพอ และเหมาะสม	2.690	1.057	ปานกลาง
2. มีห้องเรียนเพียงพอ และเหมาะสม	2.747	1.042	ปานกลาง
3. มีห้องปฏิบัติการเพียงพอ และเหมาะสม	3.230	1.206	ปานกลาง
4. มีห้องคอมพิวเตอร์เพียงพอ และเหมาะสม	3.283	1.217	ปานกลาง
5. มีโรงประลอง/โรงฝึกงานเพียงพอ และเหมาะสม	3.487	1.158	ปานกลาง
6. มีห้องน้ำเพียงพอ และสะอาด	3.097	1.197	ปานกลาง
7. มีห้องสมุดเพียงพอ และเหมาะสม	3.247	1.106	ปานกลาง
8. มีโรงอาหารที่ดี และสะอาด	3.623	1.134	ปานกลาง
9. มีสนามกีฬาเพียงพอ และเหมาะสม	4.057	1.191	มาก
10. มีที่อ่านหนังสือ และนั่งพักผ่อนเพียงพอ และ สะดวกสบาย	3.613	1.099	ปานกลาง
11. มีห้องแนะแนวเพียงพอ และเหมาะสม	3.717	1.093	ปานกลาง
12. มีห้องพยาบาลเพียงพอ และเหมาะสม	3.933	1.122	มาก
13. มีโรงยิมเพียงพอ และเหมาะสม	4.053	1.173	มาก
14. มีห้องกิจการนักศึกษาเพียงพอ และเหมาะสม	3.743	1.141	ปานกลาง
15. อื่นๆ	0.683	1.429	น้อยที่สุด
ภาพรวมด้านอาคารสถานที่	3.303	0.857	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.303$, $SD=0.857$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ คือ 1) มีสนามกีฬาเพียงพอ และเหมาะสม 2) มีห้องเรียนเพียงพอ และเหมาะสม และ 3) มีโรงยิมเพียงพอ และเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 ข้อ คือ อื่นๆ ส่วนข้ออื่นๆ ที่เหลืออยู่ในระดับปานกลาง

2.7) ด้านไอทีศนูปรกรณ์และบริการ

ตารางที่ 4-9 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวทิยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านไอทีศนูปรกรณ์และบริการ

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. มีไอทีศนูปรกรณ์ (เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ หุ่นจำลอง วิดีทัศน์)	2.903	1.171	ปานกลาง
2. เอกสารประกอบการเรียน	1.293	1.044	น้อยที่สุด
2.1 มีใบความรู้ (Information)	2.690	0.954	ปานกลาง
2.2 มีใบงาน (Job Sheet) ประกอบการสอน	2.707	0.961	ปานกลาง
3. มีตำราภาษาไทยในห้องสมุดเพียงพอ และทันสมัย	3.033	1.027	ปานกลาง
4. มีตำราภาษาอังกฤษเพียงพอ และทันสมัย	3.140	1.035	ปานกลาง
5. เทคโนโลยีที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน	1.240	0.952	น้อยที่สุด
5.1 มีเครื่องมือเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี	3.067	1.116	ปานกลาง
5.2 มีเครื่องจักรเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี	3.120	1.091	ปานกลาง
5.3 มีอุปกรณ์เพียงพอ และอยู่ในสภาพดี	3.143	1.134	ปานกลาง
6. มีวัสดุฝึกเพียงพอ และใช้ได้สะดวก	3.200	1.130	ปานกลาง
7. อื่นๆ	0.490	1.206	น้อยที่สุด
ภาพรวมด้านไอทีศนูปรกรณ์และบริการ	2.197	0.553	น้อย

จากตารางที่ 4-9 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวทิยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านไอทีศนูปรกรณ์และบริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.197$, $SD=0.553$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 ข้อ คือ 1) เอกสารประกอบการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยอยู่ในระดับปานกลางทั้งสองข้อ 2) เทคโนโลยีที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ และ 3) อื่นๆ นอกจากนี้อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4-10 ความต้องการในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

รายการ	ความถี่
ด้านผู้สอน	
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน	26
2. สอนให้นักศึกษาเข้าใจและใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ไม่น่าเบื่อ	21
3. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา	15
4. วางตัวเป็นกลางและมีเหตุผล	10
5. มีการเตรียมการสอนที่น่าสนใจ	7
6. มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา	6
7. มีความเป็นผู้ใหญ่ให้สมกับที่เป็นอาจารย์	6
8. มีเวลาให้นักศึกษาได้เข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ	6
9. ไม่มีอคติกับนักศึกษา	5
10. มีบุคลิกภาพและการใช้ภาษาที่เหมาะสม	5
11. มีความโอบอ้อมอารี ใจดี และไม่ดูจนเกินไป	3
12. ทำงานน้อย ๆ และไม่ควรสั่งงานก่อนจะสอบ	3
13. สร้างบรรยากาศการเรียนให้ได้ดี	3
14. มีเทคนิคแปลกใหม่	2
15. ไม่ก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของนักศึกษา	2
ด้านเนื้อหา	
1. มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้ในชีวิตจริง	38
2. มีประโยชน์และมีความทันสมัย	20
3. มีความครบถ้วนและครอบคลุม	11
4. เน้นการใช้โปรแกรมพวงกราฟิกดีไซน์ การถ่ายภาพ และการตัดต่อ ภาพยนตร์	7

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

รายการ	ความถี่
5. สอนปฏิบัติให้มาก ๆ หน่อยไม่ควรเน้นแต่หลักการ	5
6. มีความแน่นของเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อน	4
7. มีจิตวิทยาในการสอนหนังสือ	1
8. วิชาที่ตลาดแรงงานต้องการมาก	1
ด้านวิธีการสอน	
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน	15
2. ใช้สื่อประกอบการสอน หรือมีการแนะนำหนังสือ	10
3. พาไปดูงานจริง	9
4. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	7
5. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้าและมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี	6
6. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครบถ้วนและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา	5
7. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	5
8. สอนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติให้มีความเหมาะสม	4
9. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน	3
10. ตอบคำถามนักศึกษาเวลานักศึกษามีปัญหาในเรื่องการเรียนที่ไม่เข้าใจ	3
11. ไม่ให้งานกลุ่มมากเกินไป เพราะคนที่ทำมืออยู่จริง 1-2 คนเท่านั้น	2
12. อย่าสนใจแต่นักศึกษาที่เรียนดี อย่าคิดว่าการเช็คชื่อเข้าเรียนจะสามารถวัดความสามารถของนักศึกษาแต่ละคนได้	1
ด้านการวัดและประเมินผล	
1. มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน	10
2. มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	8
3. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล	6
4. มีการชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองภายหลังจากการวัดผลทุกครั้ง	6
5. อยากให้มีการสอบกลางภาคเหมือนเดิม	5

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

รายการ	ความถี่
6. แจ้งการวัดผลเสมอ ๆ	2
7. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล	2
8. มีการวัดผลบ่อยครั้ง	2
9. อยากให้อิงกลุ่มมากกว่าอิงเกณฑ์	2
10. ชี้แจงผล , เกณฑ์การวัด	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน	
1. มีการจัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษาที่เหมาะสม	11
2. มีการฝึกงานที่เหมาะสม	6
3. มีการจัดลำดับก่อนหลังของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาเป็นอย่างดี	6
4. จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม	3
5. มีขั้นตอนการลงทะเบียนที่เหมาะสม	2
6. มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน	2
7. มีอาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอ	1
8. สอนแบบให้คิดตามไม่ต้องสอนออกนอกเรื่อง	1
9. มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนการลงทะเบียนในแต่ละภาค	1
ด้านอาคารสถานที่	
1. มีโรงอาหารที่รองรับจำนวนนักศึกษาได้เพียงพอและสะอาด	22
2. มีห้องคอมพิวเตอร์และคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอและเหมาะสม	19
3. มีห้องน้ำเพียงพอและสะอาด	17
4. มีห้องปฏิบัติการเพียงพอและเหมาะสม	12
5. มีที่นั่งเล่นพักผ่อนเพียงพอและไม่ร้อนแดด	12
6. มีห้องสมุดเพียงพอและควรมีหนังสือให้ค้นคว้ามากกว่านี้และมีความทันสมัย	11
7. มีสนามกีฬาที่ใหญ่ ๆ	11
8. มีห้องพยาบาล	10
9. มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	6

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

รายการ	ความถี่
10. มีโรงประลอง / โรงฝึกงานเพียงพอและเหมาะสม	3
11. มีห้องเรียนที่เพียงพอและเหมาะสม	3
12. ลิฟท์มี 2 ตัว แต่ชอบเปิดให้ใช้ตัวเดียว	3
13. มีห้องพักสำหรับนักศึกษาแต่ละชั้นปี	2
14. มีห้องกิจกรรมหรือห้องชมรม	2
15. มีห้องแนะแนวที่เพียงพอ	2
16. โปรแกรมยังไม่เสถียรพอไม่ควรนำมาใช้ในการศึกษา	1
17. มีอาคารเรียนที่เพียงพอและเหมาะสม	1
ด้านวัสดุอุปกรณ์และบริการ	
1. มีอุปกรณ์ที่เพียงพอ เช่น กล้อง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน	32
2. มีห้อง Studio ห้องบันทึกเสียง ห้องตัดต่อ ที่เพียงพอกับการใช้งาน	8
3. มีเอกสารประกอบการเรียน เช่น ใบงาน หรือใบความรู้	8
4. การยืมอุปกรณ์ต้องทั่วถึง	4
5. มีตำราภาษาอังกฤษเพียงพอและเหมาะสม	2

3.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 4

สมมติฐานข้อ 1 : นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	n	\bar{X}	SD	t	p
เพศ					
ชาย	216	2.690	0.595	.825	.411
หญิง	84	2.619	0.693		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-7 แสดงว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.690 (SD=0.595) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 2.619 (SD=0.693) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

สมมติฐานข้อ 4 : นักศึกษาเรียนสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	n	\bar{X}	SD	t	p
สาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง	121	2.488	0.549	-4.385*	.000
สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์	179	2.792	0.644		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-7 แสดงว่า สาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.488 (SD=0.549) และสาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ มีคะแนนเฉลี่ย 2.792 (SD=0.644) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4

3.5 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

สมมติฐานข้อ 2 : นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	13.976	4.659	13.472*	0.000
ภายในกลุ่ม	296	102.354	0.346		
รวม	299	116.330			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-6 พบว่า นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ดังนี้

ตารางที่ 4-9 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงขี้เหล็ก จำแนกตามชั้นปี

	Lev ₁ =2.450	Lev ₂ =2.585	Lev ₃ =2.792	Lev ₄ =3.015
Lev ₁	-	.135	.342*	.565*
Lev ₂		-	.207*	.430*
Lev ₃			-	.222
Lev ₄				-

จากตารางที่ 4-9 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ชั้นปีที่มีความแตกต่างของนักศึกษาต่อปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี พบว่า มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน 4 คู่ ได้แก่

คู่แรก นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($Lev_3 = 2.792 > Lev_1 = 2.450$)

คู่ที่สอง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($Lev_4 = 3.015 > Lev_1 = 2.450$)

คู่ที่สาม นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($Lev_3 = 2.792 > Lev_2 = 2.585$)

คู่ที่สี่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($Lev_4 = 3.015 > Lev_2 = 2.585$)

สมมติฐานข้อ 3 : นักศึกษามีอายุต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	6.870	2.290	6.192*	0.000
ภายในกลุ่ม	296	109.460	0.370		
รวม	299	116.330			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-6 พบว่า นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ดังนี้

ตารางที่ 4-9 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี

	Old ₁ =2.600	Old ₂ =2.561	Old ₃ =2.886	Old ₄ =2.750
Old ₁	-	.038	.286	.150
Old ₂		-	.324*	.188
Old ₃			-	.136
Old ₄				-

จากตารางที่ 4-9 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบรายคู่อายุที่มีความแตกต่างของนักศึกษาต่อปัญหาการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุ พบว่า มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน 1 คู่ ได้แก่

นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี กับ นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 21-23 ปี โดยนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 21-23 ปี มีสูงกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี ($Old_3 = 2.886 > Old_2 = 2.561$)



บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะต่างๆ ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผล

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 72.00 กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีอายุระหว่าง 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.67 และศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 59.67

1.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.670$, $SD=0.624$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวัดและประเมินผล 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านอาคารสถานที่ และ 4) ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ และอยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน คือ 1) ผู้สอน 2) เนื้อหา และ 3) วิธีสอน

1.3 ความต้องการในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปได้ดังนี้

1) ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถ ตรงตามรายวิชาที่สอน รองลงมาคือ สอนให้นักศึกษาเข้าใจและใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ไม่น่าเบื่อ มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา วางตัวเป็นกลางและมีเหตุผล มีการเตรียมการสอนที่น่าสนใจ มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา มีเวลาให้นักศึกษาได้เข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ ไม่มีอคติกับนักศึกษา มีบุคลิกภาพและการใช้ภาษาที่เหมาะสม มีความโอบอ้อมอารี ใจดี และไม่ดูจนเกินไป สร้างบรรยากาศการเรียนให้ดีขึ้น มีเทคนิคแปลกใหม่ และไม่ก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของนักศึกษา

2) ด้านเนื้อหา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเรียนรู้เนื้อหาที่มีความเป็นไปได้อาจนำมาใช้ในชีวิตจริง รองลงมา คือ มีประโยชน์และมีความทันสมัย มีความครบถ้วนและครอบคลุม เน้นการใช้โปรแกรมพวงกราฟิกดีไซน์ การถ่ายภาพ และการตัดต่อภาพยนตร์ และสอนปฏิบัติให้มาก ๆ หน่อยไม่ควรเน้นหลักการ

3) ด้านวิธีสอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการการจัดการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน ใช้สื่อประกอบการสอน หรือมีการแนะนำหนังสือ พาไปดูงานจริง เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้าและมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครบถ้วนและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สอนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติให้มีความเหมาะสม และกระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน

4) ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล มีการชี้แนะให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองหลังจากการวัดผลทุกครั้ง และอยากให้มีการสอบกลางภาคเหมือนเดิม

5) ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษาที่เหมาะสม มีการฝึกงานที่เหมาะสม มีการจัดลำดับก่อนหลังของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาเป็นอย่างดี จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม มีขั้นตอนการลงทะเบียนที่เหมาะสม มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน มีอาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอ สอนแบบให้คิดตามไม่ต้องสอนออกนอกเรื่อง และมีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศนักศึกษา ก่อนการลงทะเบียนในแต่ละภาค

6) ด้านอาคารสถานที่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีโรงอาหารที่รองรับจำนวนนักศึกษาได้เพียงพอและสะอาด มีห้องคอมพิวเตอร์และคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอและเหมาะสม มีห้องน้ำเพียงพอและสะอาด มีห้องปฏิบัติการเพียงพอและเหมาะสม มีที่นั่งเล่นพักผ่อนเพียงพอและไม่ร้อนแดด มีห้องสมุดเพียงพอและควรมีหนังสือให้ค้นคว้ามากกว่านี้และมีความทันสมัย มีสนามกีฬาที่ใหญ่ ๆ มีห้องพยาบาล มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีห้องเรียนที่เพียงพอและเหมาะสม มีห้องพักรับนักศึกษาแต่ละชั้นปี มีห้องกิจกรรมหรือห้องชมรม และมีห้องแนะแนวที่เพียงพอ

7) ด้านสื่อนวัตกรรมและบริการ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีอุปกรณ์ที่เพียงพอ เช่น กล้อง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน มีห้อง Studio ห้องบันทึกเสียง ห้อง

ติดต่อ ที่เพียงพอกับการใช้งาน มีเอกสารประกอบการเรียน เช่น ใบงาน หรือใบความรู้ การยืม อุปกรณ์ต้องทั่วถึง และมีตำราภาษาอังกฤษเพียงพอและเหมาะสม

1.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปได้ดังนี้

1) นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2) นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า แตกต่างกัน 4 คู่ ได้แก่ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3, นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4, นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4

3) นักศึกษาอายุต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า แตกต่างกัน 1 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี กับ นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 21-23 ปี

4) นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

2.1 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.670 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน เป็นคณะที่ก่อตั้งใหม่ จึงทำให้ยังมีปัญหาด้านการจัดการศึกษาที่ยังไม่สอดคล้องและตรงกับความต้องการของนักศึกษาเท่าที่ควร แต่ก็ยังจัดว่าผลการประเมินอยู่ในระดับที่น่าพอใจเนื่องจาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวัดและประเมินผล 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านอาคารสถานที่ และ 4) ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ และอยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน คือ 1) ผู้สอน (โดยภาพรวม) 2) เนื้อหา และ 3) วิธีสอน และจากผลการศึกษาดังกล่าว คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนยังไม่สามารถดำเนินการให้ครอบคลุมจัดการศึกษาได้ทุกเรื่อง โดยเฉพาะ 4 ด้าน ที่ผลการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ที่คณะเทคโนโลยีจะต้องเร่งดำเนินการหาทางแก้ไขให้ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาและเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวัดและประเมินผลในแต่ละภาคเรียน มีความแตกต่างกัน และผู้สอนแต่ละท่านยังใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่แตกต่างกัน

มีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้สอนจัดการเรียนการสอนตามลักษณะของรายวิชานั้นๆ ซึ่งอาจส่งผลให้นักศึกษาไม่เข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนของผู้สอนแต่ละท่านเช่นกัน ส่วนด้านอาคารสถานที่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากตั้งแต่ก่อตั้งคณะนั้น คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ยังไม่มีอาคารเป็นของตนเอง และเพิ่งมีอาคารใหม่และย้ายเข้ามาอยู่เมื่อต้นปี 2551 นี้เอง จึงส่งผลให้นักศึกษารู้สึกว่าอาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน อีกทั้งเรื่องของอาคารสถานที่เป็นปัญหาที่คณะไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ เนื่องจากอาคารสถานที่จะต้องได้รับการจัดสรรจากมหาวิทยาลัย แต่คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนได้พยายามจัดตารางเรียนและตารางการใช้ห้อง อีกทั้งยังมีการดำเนินการด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้ทุกพื้นที่ได้ใช้งานอย่างคุ้มค่า และด้านเสถียรภาพและอุปกรณ์ อาจเนื่องมาจากคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนเป็นคณะที่ก่อตั้งใหม่ จึงทำให้การค้นหาเสถียรภาพและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งด้านบริการในบางครั้งยังล่าช้าเนื่องจากบุคลากรสายสนับสนุนมีค่อนข้างน้อย และบุคลากรทุกคนมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่ จึงส่งผลให้การบริการล่าช้าและไม่ทันกับความต้องการของนักศึกษาในบางเรื่อง แต่เมื่อพิจารณาจากผู้สอน (โดยภาพรวม) ด้านเนื้อหา และวิธีสอน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คุณภาพด้านการจัดการเรียนการสอนของบุคลากรของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนยังอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ และแสดงให้เห็นว่าผู้สอน เนื้อหา และวิธีสอนของบุคลากรสายสอนมีศักยภาพเพียงพอในการจัดการศึกษา

2.2 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศไม่มีผลต่อความรู้สึกเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแต่อย่างใด เนื่องจากนักศึกษาทุกคนอยู่ในวัยของการศึกษาเรียนรู้ ยังอยู่ในช่วงของวัยรุ่น และมีช่วงอายุไม่แตกต่างกันมาก จึงส่งผลให้ปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาใกล้เคียงกัน ซึ่งการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดการศึกษาตามหลักการอุดมศึกษาที่เป็นสากล และในพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชน กำหนดภารกิจหลักของอุดมศึกษาไว้ 4 ประการ คือ 1) การสอนและการผลิตบัณฑิต นับเป็นภารกิจที่สำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ต่างเน้นเป็นหลักของการดำเนินการบริหาร เพราะนิสิต นักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาก็มุ่งหวังให้สำเร็จเป็นบัณฑิตเป็นลำดับแรก 2) การวิจัย เป็นภารกิจส่งเสริมการพัฒนาวิชาการ และพัฒนาคุณภาพของการบริหารสถาบัน แม้ในอดีตมีไม่มากนัก แต่ปัจจุบันและอนาคตจะมีบทบาทมากต่อคุณภาพและความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา 3) การบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นภารกิจที่แสดงออกในรูปกิจกรรม ด้าน

สังคม ทั้งกิจกรรมของสถาบัน และกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นภารกิจที่จะสร้าง และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นสถาบันของปัญญาชนและผู้นำทางความคิด ดังนั้นการกำหนดภารกิจนี้ไว้ เพื่อต้องการให้สถาบัน นิสิตนักศึกษาร่วมกันอนุรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้คงเป็นเอกลักษณ์ต่อไปในอนาคต แต่ภารกิจนี้ ได้รับความสนใจน้อย เพราะไม่ได้เน้นวิชาชีพชั้นสูงให้กับบัณฑิตโดยตรง

2.3 นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า แตกต่างกัน 4 คู่ ได้แก่ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3, นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4, นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สังเกตได้ว่า ทุกชั้นปีจะมีปัญหาและความต้องการแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ลักษณะรายวิชาที่แต่ละชั้นปีเรียนจะมีความแตกต่างกัน ซึ่งนักศึกษาทุกคนจะต้องเริ่มศึกษาจากวิชาพื้นฐาน วิชาทฤษฎี และค่อยๆ เพิ่มรายวิชาเฉพาะของแต่ละสาขา เพื่อให้นักศึกษาเกิดความชำนาญในวิชาชีพของตนเอง ดังนั้น ส่งผลต่อปัญหาและความต้องการของนักศึกษาเป็นอย่างมาก

2.4 นักศึกษาอายุต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า แตกต่างกัน 1 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี กับ นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 21-23 ปี สังเกตได้ว่า ช่วงอายุระหว่าง 18-20 ปี เป็นช่วงอายุของวัยรุ่นตอนต้นๆ ซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ยังไม่ต้องคิดคำนึงถึงชีวิตหลังสำเร็จการศึกษามากนัก ส่วนนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 21-23 ปี เป็นช่วงอายุของวัยรุ่นที่เตรียมเข้าสู่วัยทำงาน ดังนั้นนักศึกษากลุ่มนี้จะต้องมีการเตรียมความพร้อม และฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ตัวเองมีความพร้อมที่จะสำเร็จการศึกษาออกไปสามารถทำงานในตลาดแรงงานได้ ดังนั้น นักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้จึงมีปัญหาและความต้องการการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ทั้งสองสาขามีลักษณะการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ถึงแม้จะมีศาสตร์ที่ใกล้เคียงกัน แต่การจัดการเรียนการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมาก ซึ่งสาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ จะมีจุดเน้นที่แตกต่างกับสาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียงพอสมควร ดังนั้น ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาย่อมแตกต่างกันไปตามลักษณะของหลักสูตร ซึ่งคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ได้พัฒนาหลักสูตรโดยการเน้นผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. การศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบประเด็นหลักๆ ที่เป็นปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ 4 ประเด็นหลักๆ ได้แก่ 1) ด้านการวัดและประเมินผล 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านอาคารสถานที่ และ 4) ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศกำลังประสบอยู่ 2 ด้าน คือด้านอาคารสถานที่ที่มีอยู่อย่างจำกัด และด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ ที่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ซึ่งคณะเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถนำผลการศึกษานี้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อไป

2. จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบข้อบกพร่องของการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และความต้องการของนักศึกษา ดังนั้น คณะเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้งานได้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาให้มากที่สุด

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่อง สภาพความเป็นจริง และความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. ควรศึกษาเรื่อง สภาพความเป็นจริงและความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. ควรศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการต่อการจัดการศึกษาที่เน้นบัณฑิตนักปฏิบัติของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บรรณานุกรม

- กฤษฎา ศักดิ์ศรี. 2534. มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. "3 วิฤตการศึกษาไทยที่รัฐบาลใหม่ต้องเร่งแก้." นิตยสาร/หนังสือพิมพ์ : สยามรัฐรายวัน. 7 มกราคม 2551
- คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานกฤษฎมนตรี. 2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. บทสรุปรายงานการประเมินการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ : ก้าวแรกแห่งความสำเร็จ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- จรรยา มลิพันธ์ และคณะ. 2505. พจนานุกรมศัพท์การศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- เจษฎา แซ่มประเสริฐ. (2534). "การประเมินความต้องการจำเป็นเฉพาะกรณีตัวอย่าง หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบางประกอกวิทยาคม." กรุงเทพฯ : หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบางประกอกวิทยา. (สารพัฒนาหลักสูตร)
- ชลดา รัตนวิสิฐศิลป์ และมยุรี โพธิ์พิทยา. 2546. การศึกษาประเมินผลระบบการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี กรณีศึกษา : คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ณัฐภูมิ เล็กถวิลวงศ์. 2546. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุพรรณบุรี. โรงเรียนวัดชีธาราม จังหวัดสุพรรณบุรี.

- เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, มหาวิทยาลัย. 2551. หนังสือคู่มือนักศึกษา ปีการศึกษา 2551.
 กรุงเทพฯ : กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- นงลักษณ์ สิ้นสืบผล. 2542. การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏ
 ธนบุรี.
- นรา บุรณรัช. (2540). ปัญหาและความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์ที่เลี้ยงที่สัมพันธ์
 ต่อการปฏิบัติงานของนิสิตฝึกสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้. ทุนอุดหนุน
 การวิจัยประจำปี 2537. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิตยา สอาดล้วน. (2543). "การศึกษาปัญหาและความต้องการของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
 สังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่." มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นุกูล ชูทอง และอัญชูลี แย้มจินดา. 2550. "การจัดการศึกษาและปัญหาการบริหาร มทร.พระนคร."
วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 พระนคร.
- ประดับ เรืองมาลัย. 2525. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. (2546). กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
- พรนิภา ยันนาคี และคณะ. 2546. การสำรวจความต้องการการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี
 ในจังหวัดลพบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์
 พรินติ้ง.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8.
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรี ราวีศรี. 2545: 10
- พัทยา สายหู. 2517. กลไกของสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์. 2549. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนต์ชัย เทียนทอง. 2545. การออกแบบและพัฒนาคอร์สแวร์สำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.
 กรุงเทพฯ : ศูนย์ผลิตตำราเรียน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- _____. 2549. สถิติและวิธีการวิจัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

- มาลี อาสาเสนีย์. (2533). "การศึกษาความต้องการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของผู้บริหาร และครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1." วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร อวาทกุล. 2542. บุคลิกภาพ : เทคนิค-หลักการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ. 2546. "ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการฝึกสอนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา." วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 5(30), 85-93.
- วิน เชื้อโพธิ์หัก. 2537. การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมบุญพร พรรณภาพ และชัยโรจน์ ชัยอินด้า. 2518. จิตวิทยาการศึกษา (Educational psychology). กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สมยศ นาวิการ. 2539. เศรษฐศาสตร์การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- สำนักประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 2551. รายงานการประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2550. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สุกัญญา ศิริตันติกร. (2512). สภาพแวดล้อมที่บ้านที่ผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น . วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุชา จันทน์เอม. 2517. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรววิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2535). "แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. วรกุล วรดิถี. (2546). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการส่งออกด้วยตู้คอนเทนเนอร์ของบริษัท พี แอนด์ โอนีเทลอยด์ จำกัด (P&O Nedlloyd Limited) ในเขตกรุงเทพมหานคร." สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทัย หิรัญโต. 2531. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์.



ภาคผนวก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คำตอบที่ได้จากนักศึกษาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการศึกษาของคณะ แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะ

นักศึกษาไม่ต้องใส่ ชื่อ-นามสกุล หรือรหัสใด ๆ ลงในแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม และไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนักศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

1. เพศ หญิง ชาย
2. ชั้นปีที่ศึกษา ปี 1 ปี 2 ปี 3 ปี 4
3. อายุ ต่ำกว่า 18 ปี 18 - 20 ปี 21-23 ปี 24 ปีขึ้นไป
4. สาขาวิชาที่ศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคุณะ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องผลการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

และโปรดระบุความต้องการ 3 ข้อในแต่ละด้าน ลงในช่องว่างทางขวามือ

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ผู้สอน (โดยภาพรวม)						โปรดระบุลักษณะของผู้สอนที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน						1.....
2. มีความสามารถในการสอน					
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม					
4. มีความรับผิดชอบต่อนักเรียน						2.....
5. มีความรัก และเข้าใจนักศึกษา					
6. มีความตรงต่อเวลา					
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ						3.....
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา					
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี					
เนื้อหา						โปรดระบุลักษณะเนื้อหาวิชาที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน						1.....
2. ความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้ในชีวิตจริง					
3. มีประโยชน์					
4. มีความครบถ้วน และครอบคลุม						2.....
5. มีความทันสมัย					
6. มีความยากเหมาะสมกับระดับการศึกษา						3.....
วิธีสอน						โปรดระบุวิธีการสอนที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน						1.....
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน						2.....
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้า และมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี					
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม						3.....

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนนักศึกษา และอาจารย์					
6. ใช้สื่อประกอบการสอน					
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน						
8. ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา						
การวัดและประเมินผล						โปรดระบุวิธีการวัดและประเมินผลที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน						1.....
2. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล					
3. มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน						2.....
4. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล					
5. มีการวัดผลบ่อยครั้ง						3.....
6. มีการชี้แนะให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองภายหลังจากการวัดผลทุกครั้ง					
การจัดการเรียนการสอน						โปรดระบุการจัดการเรียนการสอนที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม						1.....
2. มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศนักศึกษา ก่อนการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาค					
3. มีขั้นตอนการลงทะเบียนที่เหมาะสม					
4. มีการจัดตารางสอนในแต่ละภาค การศึกษาที่เหมาะสม						2.....
5. มีการจัดลำดับก่อนหลังของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาเป็นอย่างดี					
6. มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน						3.....
7. มีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น					
8. มีการฝึกงานที่เหมาะสม						

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
อาคารสถานที่						โปรดระบุลักษณะอาคารสถานที่ที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ 1..... 2..... 3.....
1. มีอาคารเรียนเพียงพอ และเหมาะสม						
2. มีห้องเรียนเพียงพอ และเหมาะสม						
3. มีห้องปฏิบัติการเพียงพอ และเหมาะสม						
4. มีห้องคอมพิวเตอร์เพียงพอ และเหมาะสม						
5. มีโรงประลอง/โรงฝึกงานเพียงพอ และเหมาะสม						
6. มีห้องน้ำเพียงพอ และสะอาด						
7. มีห้องสมุดเพียงพอ และเหมาะสม						
8. มีโรงอาหารที่ดี และสะอาด						
9. มีสนามกีฬาเพียงพอ และเหมาะสม						
10. มีที่อ่านหนังสือ และนั่งพักผ่อนเพียงพอ และสะดวกสบาย						
11. มีห้องแนะแนวเพียงพอ และเหมาะสม						
12. มีห้องพยาบาลเพียงพอ และเหมาะสม						
13. มีโรงยิมเพียงพอ และเหมาะสม						
14. มีห้องกิจการนักศึกษาเพียงพอ และเหมาะสม						
15. อื่น ๆ โปรดระบุ.....						
โสตทัศนูปกรณ์และบริการ						โปรดระบุโสตทัศนูปกรณ์และบริการที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ 1..... 2.....
1. มีโสตทัศนูปกรณ์ (เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ หุ่นจำลอง วิดีทัศน์)						
2. เอกสารประกอบการเรียน						
2.1 มีใบความรู้						
2.2 มีใบงาน ประกอบการสอน						
3. มีตำราภาษาไทยในห้องสมุดเพียงพอ และทันสมัย						

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
4. มีตำราภาษาอังกฤษเพียงพอ และทันสมัย					
5. เทคโนโลยีที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน						3.....
5.1 มีเครื่องมือเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี					
5.2 มีเครื่องจักรเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี					
5.3 มีอุปกรณ์เพียงพอ และอยู่ในสภาพดี						
6. มีวัสดุฝึกเพียงพอ และใช้ได้สะดวก						
7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....						

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ



